

Selectie van teksten uit

DE NAARDENSE BIJBEL

De woord voor woord vertaling van de Hebreeuwse Bijbel
en het Nieuwe Testament uit de grondteksten

vertaald door Pieter Oussoren

2004

SKANDALON

&

PLANTIJN

Inhoudsopgave

● HEBREEUWSE BIJBEL

GENESIS 1 - 3 EN 25 - 26

2 SAMUËL 1 - 2

JESAJA 40 - 43

JOB 1 - 5

HOONGLIED 1 - 3

KLAAGLIEDEREN 1

● NIEUWE TESTAMENT

JOHANNES 1 - 2

1 KORINTIËRS 12 - 13

© 2004 Pieter Oussoren

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopiën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

קְבֵרָא שִׁית קְבֵרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ:

GENESIS ●

Sinds het begin is God schepper,-
van de hemelen en de aarde.

2 De aarde

is woest en vormloos geweest,
met duisternis op het aanschijn
van de oervloed,-
maar adem van God reeds
wervelend over het aanschijn van het water.

3 Dan zegt God: kome er licht!-
en er kómt licht.

4 God ziet het licht aan: ja, het is goed!
Zo brengt God scheiding aan
tussen het licht en de duisternis.

5 God roept tot het licht 'dag'
en tot het duister heeft hij geroepen 'nacht';
er komt een avond en er komt een ochtend:
één dag.

6 Dan zegt God:
kome er een gewelf in het water,-
kome er scheiding
tussen water en water!

7 Dan maakt God
het gewelf
en brengt hij scheiding aan
tussen de wateren onder het gewelf
en de wateren
boven het gewelf;
zo komt het tot stand.

8 God roept tot het gewelf 'hemel';
er komt een avond en er komt een ochtend:
tweede dag.

9 Dan zegt God:
dat de wateren onder de hemel
te hoop lopen naar één oord,
en zichtbaar worde het droge!-
en zo komt het tot stand.

10 God roept tot het droge 'aarde'
en tot de ophoping van de wateren
heeft hij geroepen
'zeeën';

God ziet het aan: ja, het is goed!

11 Dan zegt God:
laat de aarde groen doen groeien,
een gewas dat zaad zaait,
een vruchtdragend geboomte
dat vruchten maakt naar zijn soort
met daarin zijn zaad over de aarde!-
en zo komt het tot stand.

12 En de aarde
brengt al wat groen is naar buiten,
gewas dat zaad zaait naar zijn soort
en geboomte
dat vruchten maakt met daarin zijn zaad,
naar zijn soort;
God ziet het aan: ja, het is goed!

13 Er komt een avond en er komt een ochtend:
derde dag.

•

14 Dan zegt God:
kome er: lichten aan het gewelf van de hemel
om scheiding aan te brengen
tussen de dag en de nacht;
komen moeten die er
als tekenen en samenkomsttijden,
voor dagen en jaren;

15 komen moeten ze
als lichten aan het gewelf van de hemel
om licht te brengen over de aarde!-
en zo komt het tot stand.

16 God maakt
de twee grote lichten:
het grote licht voor het beheer van de dag,
het kleine licht voor het beheer van de nacht,
en ook de sterren.

17 God geeft ze aan het gewelf van de hemel
om licht te brengen over de aarde,

18 om te beheren de dag en de nacht,
om scheiding aan te brengen
tussen het licht en de duisternis;
God ziet het aan: ja, het is goed!

19 Er komt een avond en er komt een ochtend:
vierde dag.

•

20 Dan zegt God:
laten de wateren wemelen
van het gewriemel van bezielde leven,-
en laat er gevogelte vliegen over de aarde,
over het aanschijn van het gewelf, de hemel!

21 En God scheidt
de grote gedrochten,-
en alle levende ziel die rondkruipt,
waarvan de wateren zijn gaan wemelen,
in hun soorten,
en elke gevleugelde vogel in zijn soorten;
God ziet het aan: ja, het is goed!

22 Dan zegent God hen, en zegt:
draagt vrucht, weest overvloedig,
vult het water in de zeeën,
en ook het gevogelte
zij overvloedig op aarde!

23 Er komt een avond en er komt een ochtend:
vijfde dag.

•

24 Dan zegt God:
brenge de aarde naar buiten:
bezielde leven in z'n soorten,
vee, kruipend gedierte
en wat in het wild leeft op aarde
in z'n soorten;
en zo komt het tot stand.

25 God maakt wat in het wild leeft
op aarde in z'n soorten,

het vee in z'n soorten
en al wat over de bloedrode grond kruipt
in z'n soorten;

God ziet het aan: ja, het is goed!

26 Dan zegt God:

laat ons een mens,- *een roodbloedige*,
maken naar ons beeld en
als onze gelijkenis,-
laten zij neerdalen bij de vissen van de zee
en de vogels van de hemel,
bij het vee en bij alles op de aarde,
en bij alle kruipfel
dat rondkruipt over de aarde!

27 God scheidt de mens naar zijn beeld,

naar het beeld van God
heeft hij hem geschapen;
mannelijk en vrouwelijk
heeft hij hen geschapen.

28 Dan zegent hij hen, God,

en hij zegt tot hen, God:
draagt vrucht, weest overvloedig,
vervult de aarde
en bedwingt haar!-

en daalt neer

bij de vissen van de zee
en de vogels van de hemel,

bij alle leven dat rondkruipt over de aarde!

29 God zegt:

zie, geven zal ik u al het zaadzaaiend gewas
op het aanschijn van heel de aarde
en alle geboomte
waaraan boomvruchten zaad zaaien,-
voor jullie zal het er zijn als eten!-

30 en voor al wat in het wild leeft op de aarde

en alle vogels van de hemel
en al wat er rondkruipt over de aarde
waarin een levende ziel zit

zal al het groen van gewas er zijn als eten!-
en zo komt het tot stand.

31 God beziet het, al wat hij heeft gemaakt

en zie, het is zéér goed!-
er komt een avond en er komt een ochtend,
de zesde dag.

•

2 Voltooid worden de hemelen en de aarde
en heel hun heerschaar.

2 God voltooit op de zevende dag
zijn werk dat hij heeft gedaan;
hij houdt sabbat op de zevende dag
van al zijn werk dat hij heeft gedaan.

3 God zegent de zevende dag

en heiligt die;
want daarop heeft hij sabbat gehouden
van al zijn werk,
dat God geschapen heeft om te maken.

•

4 Dit zijn de geboorten van de hemelen

en de aarde

toen zij werden geschapen,-
ten dage
dat de ENE, God, aarde en hemelen maakte.

5 Alle struikgewas van het veld
komt nog niet voor op de aarde
en alle gewas van het veld spruit nog niet uit,-
want de ENE, God,

heeft het nog niet doen regenen
over de aarde
en van een roodbloedige mens is er nog géén
om de aarde van dienst te zijn.

6 Maar een damp stijgt op van de aarde,-
en doordrenkt heel het aanschijn
van de bloedrode grond.

7 Dan formeert de ENE, God,
de roodbloedige mens
van stof uit de bloedrode grond
en blaast in zijn neusgaten
ademhaling van leven;
zo wordt de roodbloedige mens
tot lijf-en-ziel
in leven.

8 Dan plant
de ENE, God, een hof in Eden,- *liefland*,
in het oosten;

en zet dáárin
de roodbloedige mens
die hij geformeerd heeft.

9 Ontspruiten doet
de ENE, God, uit de bloedrode grond
allerlei geboomte, bekoorlijk om te zien
en goed om van te eten,-
met de boom des levens
in het midden van de hof,
ook de boom
der kennis van goed en kwaad.

10 Een rivier trekt uit Eden naar buiten
om de hof te drenken;
vandaar af splitst hij zich
en is hij vierkoppig geworden.

11 De naam van de eerste is Pisjon,-
die is het die loopt rondom
heel het land van de Chavila,-
daar waar het goud is;

12 en het goud van dat land is goed;
daar is de edelhars, en het gesteente onyx.

13 De naam van de tweede rivier is Gichon,
die is het die loopt rondom
heel het land van Koesj.

14 De naam van de derde rivier is Chidekel,
die gaat ten oosten van Asjoer;
de vierde stroom, dát is de Eufraat.

15 Dan neemt de ENE, God,
de roodbloedige mens mee,
en laat hem rusten in de hof van Eden
om haar te dienen en haar te bewaken.

- 16 De ENE, God, stelt een gebod
over de mens en zegt:
van alle geboomte in de hof mag je eten
en eten;
- 17 maar van de boom
der kennis van goed en kwaad,
daarvan zul je niet eten,-
want
ten dage dat je van hem eet
zul je de dood sterven!
- 18 Dan zegt de ENE, God:
niet goed is het
dat de roodbloedige mens hier alléén is:
ik maak voor hem een hulp
als zijn tegenover!
- 19 De ENE, God,
formeert uit de bloedrode grond
al wat in het wild leeft op het veld en
alle gevogelte
van de hemel
en brengt het tot de roodbloedige mens
om te zien wat die daartegen zal roepen;
en al wat hij daartegen roept,
de mens tegen een levende ziel,
dát is zijn naam.
- 20 De roodbloedige mens roept namen uit
voor al het vee
en het gevogelte des hemels,
voor al wat in het wild leeft op het veld;
maar voor de roodbloedige mens zelf
heeft hij nog geen hulp gevonden
als zijn tegenover.
- 21 Dan laat de ENE, God, een verdoving vallen
over de roodbloedige mens
zodat die inslaapt;
hij neemt
één van zijn beide zijden
en sluit met vlees de plek daarvan af.
- 22 De ENE, God,
bouwt de zijde die hij heeft weggenomen
van de roodbloedige mens
uit tot een vrouw;
hij komt met haar tot de roodbloedige mens.
- 23 Dan zegt hij, de roodbloedige mens:
zij is het nu!
been uit mijn gebeente
en vlees uit mijn vlees!
tot haar worde geroepen 'isja',- vrouw,
want uit een iesj,- man is zij genomen!
- 24 Daarom zal een man
zijn vader en moeder verlaten;
hechten moet hij zich aan zijn vrouw,
worden zullen ze dan tot één vlees.
- 25 Ze waren, zij tweeën, ongekleed,
de mens en zijn vrouw;
en zij schaamden zich niet.
- 3 Maar de slang is uitgekleder geweest
dan al wat in het wild leeft op het veld,
dat de ENE, God, heeft gemaakt;
hij zegt tot de vrouw:
echt waar dat God heeft gezegd
'gij zult niet eten
van al dat geboomte in de hof!'
2 Dan zegt de vrouw tot de slang:
van de vrucht van het geboomte in de hof
mogen wij eten!-
3 maar van de vrucht van de boom
midden in de hof
heeft God gezegd:
van hem zult ge niet eten
en hem niet aanraken,-
anders zult ge sterven!
4 Dan zegt de slang tot de vrouw:
sterven?- niks sterven zult ge!-
5 nee, God onderkent
dat
op de dag dat ge van hem eet
uw ogen zullen opengaan;
wezen zult ge als goden,
onderkennend goed en kwaad!
6 Dan ziet de vrouw
dat de boom goed is om van te eten,
en dat hij een lust is voor de ogen
en begeerlijk, de boom,
om tot inzicht te komen;
dan neemt zij van zijn vrucht en eet;
ze geeft ook aan haar man bij haar,
en hij eet.
7 Dan gaan de ogen van hen tweeën open
en onderkennen ze
dat ze naakt zijn, zij;
ze naaien loof van een vijg aaneen
en maken zich schorten.
8 Ze horen
de stem van de ENE, God,
omgaan door de hof,
in de avondwind van die dag,
en ze verschuilen zich, de roodbloedige mens
en zijn vrouw,
voor het aanschijn van de ENE, God,
te midden van de bomen van de hof.
9 Dan roept de ENE, God,
tot de roodbloedige mens
en zegt tot hem: waar ben je?
10 En hij zegt:
uw stem heb ik gehoord in de hof,-
en ik werd bevreesd, omdat ik naakt ben,
en verschool mij!
11 En hij zegt:
wie heeft aan jou gemeld
dat je naakt bent, jij?-
heb je van de boom
waarvan ik je heb geboden

- om daar niet van te eten,
toch gegeten?
- 12 Dan zegt de roodbloedige mens:
de vrouw die gij hebt gegeven
om met mij te zijn,
zij gaf mij van de boom en toen at ik.
- 13 Dan zegt de ENE, God, tot de vrouw:
waarom heb je dát gedaan? -
de vrouw zegt:
de slang heeft mij verleid en ik at!
- 14 Dan zegt de ENE, God, tot de slang:
omdat je dat gedaan hebt,
vervloekt jij, onder alle beesten
en onder al wat in het wild leeft
op het veld;
op je buik zul je voortgaan
en stof zul je eten,
al de dagen van je leven! -
- 15 en vijandschap zal ik zetten
tussen jou en de vrouw,
tussen jouw zaad en haar nazaat;
hij zal jou voor het hoofd stoten,
jij zult hem bijten in de hiel.
-
- 16 Tot de vrouw heeft hij gezegd:
in veelvoud vermeerder ik je pijniging
en je zwangerschap,
met pijn zul je zonen baren;
op je man richt zich je hartstocht
en hij zal je overheersen!
-
- 17 Tot roodbloedige Adam heeft hij gezegd:
omdat je gehoor hebt gegeven
aan de stem van je vrouw
en at van de boom,
waarover ik je had geboden en gezegd:
'eet van hem níet!'
is nu de bloedrode grond
om jouwentwil vervloekt;
in pijn zul je van haar eten
al de dagen van je leven;
- 18 doornen en distels
zal ze voor je laten ontspruiten,-
en eten zul je het gewas van het veld! -
- 19 met het zweet in je neusgaten
zul je je brood eten,
totdat je terugkeert tot de bloedrode grond,
want uit haar ben je genomen,
ja, stof ben jij
en tot stof keer je terug!
- 20 De bloedrode mens
roept als naam voor zijn vrouw uit 'Eva', -
levensbron,-
want zij is de moeder geworden
van al wie leeft.
- 21 Dan maakt de ENE, God,
voor roodbloedige Adam
- en voor zijn vrouw
mantels van huid
en kleedt hen aan.
-
- 22 Dan zegt de ENE, God:
ziehier, de roodbloedige mens is geworden
als één van ons
en heeft kennis van goed en kwaad;
welnu, laat hij niet zijn hand uitstrekken
en ook nog nemen van de boom des levens
en eten zodat hij leeft voor eeuwig!
- 23 Zo zendt de ENE, God, hem heen
uit de hof van Eden;
om de bloedrode grond te dienen
waaruit hij is genomen;
- 24 hij verdrijft de roodbloedige mens,-
en doet hem ten oosten
van de hof van Eden wonen
met de cheroeviem
en het flakkeren van het wentelende zwaard,
ter bewaking van
de weg naar de boom des levens.
-
- 4** De roodbloedige mens
bekent Eva, zijn vrouw;
zij wordt zwanger en baart Kaïn,- *verworvene!*
Ze zegt:
verworven heb ik een man, bij de ENE!
- 2 Vervolgens baart zij
zijn broeder Abel,- *ijlheid*;
Abel wordt herder over wolven,
Kaïn
is dienaar van de bloedrode grond geworden.
- 3 Het geschiedt na verloop van dagen:
Kaïn brengt van de vrucht
van de bloedrode grond
een broodgift
aan de ENE.
- 4 Abel, ook hij heeft iets gebracht:
van de eerstelingen van zijn wolven
en van hun vet;
de ENE slaat acht
op Abel en zijn broodgift.
- 5 Op Kaïn en zijn broodgift
heeft hij geen acht geslagen;
dat brandt hevig in Kaïn
en zijn aanschijnstrekken vervallen.
- 6 Dan zegt de ENE tot Kaïn:
waarom is het in jou zo ontbrand en
waarom
zijn je aanschijnstrekken vervallen? -
7 is er niet als je goed doet verheffing? -
en als je niet goed doet
ligt zonde voor de deur op de loer;
op jou is zijn hartstocht gericht,
en jij, jij moet over hem heersen!
- 8 Dat zegt Kaïn tot Abel, zijn broer;

en haar moeder ook:
 laat het meisje
 nog een dag of tien bij ons zitten;
 daarná kunt u gaan!

56 Maar hij zegt tot hen:
 laat mij niet achterop raken
 nu de ENE mijn reis heeft doen gelukken;
 zendt mij heen!,
 dan ga ik naar mijn heer!

57 Zij zeggen: laten wij het meisje roepen
 en het vragen aan haar eigen mond!

58 Zij roepen Rebekka en zeggen tot haar:
 ga je, mét deze man?-
 en zij zegt: ja, ik ga mee!

59 Dan zenden ze hun zuster Rebekka
 met haar voedster heen,
 en ook Abrahams dienaar en zijn mannen.

60 Ze zegenen Rebekka en zeggen tot haar:
 zuster van ons,
 worde jij tot duizenden van een overvloed;
 erve jouw zaad
 de poort van zijn haters!

61 Dan staat Rebekka op, en haar meisjes ook,
 en ze maken zich rijvaardig op de kamelen
 en gaan mee in het gevolg van de man;
 de dienaar neemt Rebekka mee en gaat.

62 Isaak is aangekomen daar waar men komt
 bij de bron Lachai Roï;
 hij is gezeten op het land van de Negev.

63 Isaak trekt tegen de avondwende
 zijn tent uit
 om te mijmeren in het veld;
 hij heft zijn ogen op en ziet:
 daar komen de kamelen!

64 Dan heft Rebekka haar ogen op
 en ziet Isaak,
 en laat zich vallen van bovenop de kameel.

65 Ze zegt tot de dienaar:
 wie is gindse man,
 die daar over het veld loopt,
 ons tegemoet?-

de dienaar zegt: dat is mijn heer!
 Zij neemt de sluier en bedekt zich.

66 De dienaar vertelt aan Isaak:
 alle afspraken,- hij heeft ze gedaan!

67 Dan doet Isaak haar komen
 in de tent van Sara, zijn moeder:
 hij neemt Rebekka aan,
 zij wordt hem tot vrouw
 en hij krijgt haar lief;
 zo wordt Isaak getrouwd
 na de dood van zijn moeder.

•

25 Abraham gaat door
 en neemt een vrouw
 wier naam is Ketoera.

2 Zij baart hem:

Zimran en Joksjan,
 Medan en Midjan;
 Jisjbak en Sjoeach.

3 Joksjan heeft geboren laten worden
 Sjeva en Dedan;
 de zonen van Dedan,
 dat zijn de Asjoerieten, Letoesjieten
 en Leoemieten geworden.

4 De zonen van Midjan zijn:
 Efa, Efer en Henoch,
 Avida en Eldaä;
 al dezen zijn zonen van Ketoera.

5 Abraham geeft al wat van hem is aan Isaak.

6 Aan de zonen
 van de bijvrouwen die Abraham had
 heeft Abraham gaven gegeven;
 hij zendt hen weg
 van zijn zoon Isaak, nog bij zijn leven,
 oostwaarts, naar een land in het oosten.

7 Dit zijn de dagen
 van de levensjaren van Abraham
 die hij heeft geleefd:
 honderd jaar, zeventig jaar en vijf jaren.

8 Abraham ontslaapt
 en sterft in goede grijsheid,
 oud en verzadigd;
 hij wordt verzameld bij zijn medemensen.

9 Hem begraven zijn zonen Isaak en Ismaël,
 in de spelonk van de Machpela;
 in het veld
 van Efron, de zoon van Tsochar de Chitiet,-
 in het zicht van Mamree,

10 het veld dat Abraham heeft verworven
 van de zonen van Cheet;
 daar is Abraham begraven,
 met zijn vrouw Sara.

11 Het geschiedt
 na de dood van Abraham:
 God zegent zijn zoon, Isaak;
 Isaak blijft zitten
 bij de bron van Lachai Roï,-
voor de levende die mij ziet .

••

12 En dit zijn de geboorten uit Ismaël,
 de zoon van Abraham,-
 die Hagar de Egyptische, slavin van Sara,
 aan Abraham heeft gebaard.

13 Dit zijn
 de namen van de zonen van Ismaël,
 naar hun namen, volgens hun geboorten:
 de eersteling van Ismaël is Nevajot,
 dan Kedar, Adbeël en Mivsam;

14 Misjma, Doema en Masa;

15 Chadad en Tema,
 Jetoer, Nafiesj en Keedma.

16 Dit zijn zij,
 de zonen van Ismaël en dit zijn hun namen,

naar hun nederzettingen
en naar hun legerplaatsen;
twaalf verhevenen voor hun stammen.

- 17 En dit zijn
de jaren van het leven van Ismaël:
honderd jaar, dertig jaar en zeven jaren;
dan ontslaapt hij en sterft
en wordt verzameld bij zijn medemens.
- 18 Ze wonen van Chavila tot Sjoer,
dat in het zicht van Egypte ligt
als je op Asjoer aan komt;
in het zicht van al zijn broeders
is hij neergevallen.
-
- 19 Dit zijn de geboorten
uit Abrahams zoon Isaak.
Abraham deed Isaak gebaard worden!
- 20 Isaak wordt een man van veertig jaar
als hij Rebekka neemt,
dochter van Betoeël de Arameeër
uit Padan Aram,-
zuster van Laban de Arameeër,
hem tot vrouw,
- 21 Isaak bidt tot de ENE
ter wille van zijn vrouw
want ze is onvruchtbaar;
de ENE laat zich door hem verbidden
en Rebekka, zijn vrouw, wordt zwanger.
- 22 De zonen
slaan in haar binnenste tegen elkaar aan
en zij zegt: als het zo gaat,
waarvoor dien ik eigenlijk?-
en ze gaat heen
om raad te zoeken bij de ENE.
- 23 Dan zegt de ENE tot haar:
twee volkeren in je schoot,
twee stammen
zullen vanuit jouw ingewand scheiden;
de ene stam zal sterker zijn
dan de andere stam,
de overvloedige zal
dienstbaar zijn aan de geringere!
- 24 Als haar dagen vervuld zijn om te baren:
ziedaar, tweelingen in haar schoot!
- 25 De eerste komt naar buiten: rossig
is alles aan hem, als een mantel van haar;
ze roepen als naam voor hem Esau,- *ruigrok!*
- 26 Daarna
is zijn broer naar buiten gekomen
met zijn hand vast om
de hiel van Esau
en hij roept als naam voor hem uit Jakob,-
'*hij licht de hiel*'.
Isaak is een man van zestig jaar
als zij hen baart.
- 27 Als de jongens opgroeien
wordt Esau

een titan die weet heeft van jacht,
een man van het veld,-
Jakob een man van rust,
die graag in tenten zit.

- 28 Isaak houdt van Esau,
want jachtbraad dat past in zijn mond,-
terwijl Rebekka houdt van Jakob.
- 29 Eens braadt Jakob een braadstuk;
dan komt Esau aan van het veld,
uitgeput is hij,-
- 30 en Esau zegt tot Jakob:
laat me onmiddellijk iets verslinden
van dit *adom*, dit rode,
want ik ben uitgeput!
Daarom roept men als naam voor hem Edom,-
bloedrode!
- 31 Jakob zegt:
verkoop vandaag nog je eerstelingsrecht
aan mij!
- 32 Esau zegt:
zie, als ik zó heenga sterf ik,-
waarvoor eigenlijk dient mij
een eerstelingsrecht?
- 33 Dan zegt Jakob:
zweer het mij, vandaag nog!,
en hij bezweert het hem;
hij verkoopt zijn eerstelingsrecht aan Jakob.
- 34 Als Jakob
aan Esau
brood en linzenbraadstuk heeft gegeven,
eet en drinkt hij,
staat hij op en gaat hij heen;
zo verwerpt Esau het eerstelingsrecht.
-
- 26** Er woedt honger in het land,
een andere dan de éérdere honger
die er heeft gewoed
in de dagen van Abraham;
dan gaat Isaak naar Avimelech,
de koning der Filistijnen,
naar Gerar,- *zwerwersgasthuis*.
- 2 Daar laat zich aan hem zien de ENE
en zegt: daal niet af naar Egypte,-
woon in het land
dat ik je toezeg;
- 3 wees gerust zwerfer-te-gast in dit land:
ik zal met je zijn, ik zal je zegenen;
want aan jou en aan je zaad
zal ik al deze landstreken geven;
ik zal de bezwering gestand doen
die ik heb gezworen aan Abraham, je vader;
- 4 ik zal jouw zaad zo overvloedig maken
als de sterren aan de hemel,-
geven zal ik aan jouw zaad
al deze landstreken;
door jouw zaad zullen zich gezegend weten
alle volkeren der aarde,-

- 5 als loon daarvoor
dat Abraham gehoord heeft naar mijn stem,-
en bewaard heeft wat ik te bewaren gaf:
mijn geboden, mijn inzettingen
en mijn onderrichtingen!
- 6 Dan zet Isaak zich neer in Gerar,-
zwerwersgasthuis.
- 7 Maar dan vragen
de mannen van die plaats naar zijn vrouw
en zegt hij 'mijn zuster is zij',
want hij is bevreesd om te zeggen
'mijn vrouw',-
'anders zullen de mannen van deze plaats
mij vermoorden
om Rebekka,
want zij is goed om aan te zien!'
- 8 Het geschiedt echter
wanneer hij daar een lengte van dagen is:
eens gluurt
Avimelech, koning van de Filistijnen
door het schietgat;
en wat ziet hij?-
daar is Isaak,- *men licht*, bezig
Rebekka, zijn vrouw,
'aan het lachen te maken'...
- 9 Avimelech roept Isaak
en zegt: nu is ze toch echt je vrouw,-
hoe heb je nu kunnen zeggen
'zij is mijn zuster'?
Isaak zegt tot hem:
omdat ik zei
'anders moet ik om haar sterven!'
- 10 Dan zegt Avimelech:
wat heb je ons aangedaan!-
op een haar na had een van de manschap
met jouw vrouw geslapen
en had je schuld over ons gebracht!
- 11 Dan geeft Avimelech
heel de manschap een gebod en zegt:
wie deze man of zijn vrouw aanraakt
zal beslist ter dood worden gebracht!
- 12 Als Isaak in dat land zaait
vindt hij in dat jaar honderd vrachten terug:
de ENE zegent hem.
- 13 De man groeit,-
gaandeweg groeiend
totdat hij zeer groot is.
- 14 Hem wordt bezit aan wolven,
bezit aan ploegvee
en een overvloed aan dienstvolk,-
zodat de Filistijnen jaloers op hem worden.
- 15 Alle bronnen
die de dienaars van zijn vader
hebben gegraven
in de dagen van zijn vader Abraham,
hebben de Filistijnen ten slotte dichtgestopt
en ze gevuld met stof.
- 16 Avimelech zegt tot Isaak:
ga bij ons weg,
want je bent véél sterker geworden dan wij!
- 17 Dan gaat Isaak vandaar weg;
hij slaat zijn kamp op
in het beekdal van Gerar
en zet zich daar neer.
- 18 Isaak graaft de waterbronnen weer uit
die ze gegraven hebben in de dagen
van zijn vader Abraham,
en die de Filistijnen na de dood
van Abraham hebben dichtgestopt;
hij roept voor hen namen uit,
dezelfde namen
als zijn vader voor hen heeft uitgeroepen.
- 19 Zo graven de dienaars van Isaak
in het beekdal,-
en vinden daar
een bron met levend water.
- 20 Dan maken de herders van Gerar ruzie
met de herders van Isaak en zeggen:
dat water is voor ons!
Hij roept als naam voor de bron uit 'Esek',-
kijfhoek!,
omdat ze met hem
aan het kijven zijn geweest.
- 21 Ze graven een andere bron
en maken ook dáárover ruzie,-
en hij roept als naam daarvoor uit 'Sitna',-
satanswater!
- 22 Hij breekt daarvandaan op
en graaft een andere bron,-
en daarover hebben ze geen ruzie gemaakt;
hij roept als naam voor haar uit: Rechovot,-
ruimten!,
hij zegt:
want nu
heeft de ENE ruimte gemaakt voor ons
en hebben wij vrucht gedragen op het land!
- 23 Hij klimt vandaar op naar Beëer Sjeva,-
bron van zeven, bron waar gezworen.
- 24 In die nacht laat de ENE zich aan hem zien
en zegt:
ik ben
de God van je vader Abraham;
vrees niet want bij jou ben ik,
zegenen zal ik je
en talrijk maken zal ik je zaad
omwille van mijn dienaar Abraham!
- 25 Hij bouwt daar een altaar,
hij roept de naam aan van de ENE
en spant daar zijn tent;
dan delven daar de dienaars van Isaak
een bron op.
- 26 Avimelech is ten slotte
vanuit Gerar naar hem toegegaan,-
met Achoezat, zijn makker,

en Pichol, de vorst van zijn strijdschaar.

- 27 Isaak zegt tot hen:
waarom wel zijt ge tot mij gekomen?-
u die mij steeds hebt gehaat
en mij bij u vandaan hebt gezonden!
- 28 Zij zeggen:
met inzicht hebben we gezien
hoe de ENE met je is geweest,
dus zeggen we:
laat er toch geen vloek wezen
tussen ons beiden,
tussen ons en jou;
laten we een verbond met jou smeden,
- 29 dat je ons nooit kwaad zult doen,
zoals wij je niet aangeraakt hebben,
zoals wij je slechts goed hebben gedaan
en je hebben heengezonden in vrede;
jij bent nu de gezegende van de ENE!
- 30 Hij maakt voor hen een feestdrank klaar
en ze eten en drinken.
- 31 In de ochtend rechten ze hun schouders
en spreken als man en broeder
de bezwering uit;
dan zendt Iszaak hen heen
en gaan ze bij hem vandaan in vrede.
- 32 Het geschiedt op diezelfde dag
dat de dienaars van Iszaak aankomen
en aan hem melding maken
van de bron die ze hebben gegraven;
ze zeggen tot hem:
we hebben water gevonden!
- 33 Hij roept haar uit tot Sjiva,- *gezworen!*
daarom is de naam van die stad:
Beëer Sjeva,- bron van zeven, bron waar gezworen,
tot op deze dag.
-
- 34 Esau wordt een man van veertig jaar
en neemt tot vrouw: Jehoediet,
dochter van Beëri,- *mijn bron*, de Chitiet,-
én Basemat, dochter van Elon de Chitiet.
- 35 Die worden een bitterheid des geestes,-
voor Iszaak en Rebekka.
-
- 27 Het geschiedt dat Iszaak oud wordt
en zijn ogen te bleek worden
om te kunnen zien;
hij roept
Esau, zijn grootste zoon,
en zegt tot hem: mijn zoon!,
en die zegt tot hem: hier ben ik!
- 2 En hij zegt:
ziehier, ik ben echt oud geworden
ik ken de dag van mijn dood niet;
- 3 welnu, pak toch je spullen op,
je pijlkoker en je boog,-
trek uit te velde
en jaag voor mij een stuk jachtwild;

- 4 maak mij een smakelijk maal
zoals ik er van houd:
breng het mij en ik zal eten,
opdat mijn ziel je zal zegenen
voordat ik sterf!
- 5 Rebekka is toehoorder
bij het spreken van Iszaak
tot zijn zoon Esau;
Esau gaat het veld in
om een stuk jachtwild te jagen
en mee te brengen.
- 6 Rebekka zegt
tot haar zoon Jakob, ze zegt:
ziehier, ik heb je vader horen
spreken tot je broer Esau, en hij zei:
7 'breng mij een stuk jachtwild
en maak er een smakelijk maal van,
dan zal ik eten,-
en ik zal je zegenen
voor het aanschijn van de ENE
in het aangezicht van mijn dood!'-
- 8 welnu, mijn zoon, hoor naar mijn stem,
voor wat ik je ga gebieden!-
- 9 toe, ga naar het wolvee,
neem voor mij vandaar mee
twee goede geitenbokjes;
dan maak ik daarvan een smakelijk maal
voor je vader,
zoals hij ervan houdt;
- 10 brengen moet jij dat aan je vader,
en hij zal eten:
opdat hij jou zal zegenen in het aangezicht
van zijn dood!
- 11 Jakob zegt
tot zijn moeder Rebekka:
ziehier, mijn broeder Esau is een harig man
en ik ben een glad man:
- 12 misschien zal vader mij betasten
en wezen zal ik dan in zijn ogen
als één die de gek met hem steekt:
brengen zal ik dan over mij vervloeking
en geen zegen!
- 13 Maar zijn moeder zegt tot hem:
over mij die vervloeking van jou, mijn zoon!-
echt, hoor naar mijn stem,
ga en neem het voor mij mee!
- 14 Hij gaat, neemt ze mee
en brengt ze aan zijn moeder;
zijn moeder maakt er een smakelijk maal van,
zoals zijn vader ervan houdt.
- 15 Dan neemt Rebekka
de kostbaarste gewaden van Esau,
haar grootste zoon,-
die bij haar in huis waren,
en trekt ze Jakob, haar kleinste zoon, aan.
- 16 De huiden van de geitenbokjes
heeft ze over zijn handen getrokken,-

נָקַד אֶסְכֵי מוֹת שָׂאֵל וְנָדַד שָׁב מִמִּבּוֹת אֶתְהַעֲסֶלֶק

2 SAMUËL ●

En het geschiedt
na Sauls dood
en Davids terugkeer
van het verslaan van Amalek:
David zit alweer twee dagen in Tsiklag,
2 en het geschiedt ten derden dage:
ziedaar een man die komt uit het legerkamp,
uit de manschap van Saul,
zijn gewaden gescheurd
en bloedrode grond op zijn hoofd;
en het geschiedt: als hij aankomt bij David
valt hij ter aarde en onderwerpt zich.
3 Dan zegt David tot hem:
waar kom je vandaan? -
en hij zegt tot hem:
uit het legerkamp van Israël
ben ik ontsnapt!
4 Dan zegt David tot hem:
wat is het woord dat is geschied? -
meld mij het toch!
Hij zegt: de manschap is weggevlucht
uit het oorlogsgeweld,
en ook: het merendeel
van de manschap is gevallen, die zijn dood!
5 David zegt tot de jongen die hem dit meldt:
hoe wéét jij
dat Saul dood is en zijn zoon Jehonatan ook?
6 Dan zegt de jongen die het hem meldt:
toevallig kwam ik terecht
in het bergland van Gilboa,
en ziedaar Saul, leunend op zijn lans;
en ziedaar de wagens en de paardenmenners
als aan hem vastgekleefd;
7 hij wendt zich achterom en ziet mij;
en roept mij
en ik zeg: zie, hier ben ik! -
8 hij zegt tot mij: wie ben jij?,
en ik zeg tot hem:
een Amalekiet ben ik! -
9 hij zegt tot mij:
sta mij toch bij en breng me ter dood,
want ik ben al een stijf lijk, -
hoewel mijn ziel nog geheel in mij is! -
10 ik stond bij hem stil en bracht hem ter dood,
want ik wist
dat hij niet meer zou leven
nadat hij gevallen was;
ik nam
de wijdingskrans
die hij op zijn hoofd had mee,
en ook de vlechtband
die hij om zijn arm had,
en doe ze nu komen tot mijn heer:
ziehier!
11 Dan grijpt David zijn gewaden
en scheurt ze in;
zo ook al de mannen die bij hem zijn.

12 Ze rouwen en wenen,
en vasten tot aan de avond, -
om Saul
en om Jehonatan, zijn zoon,
om de manschap van de ENE
en om het huis van Israël,
omdat ze zijn gevallen door het zwaard.
••
13 David zegt
tot de jongen die het hem gemeld heeft:
waar kom jij vandaan?
En hij zegt:
zoon van een man die zwerver-te-gast is,
een Amalekiet,
ben ik!
14 Dan zegt David tot hem:
hoe heb je niet bevreesd kunnen zijn
om je hand uit te steken
om een gezalfde van de ENE te verderven?
15 David roept één van de jongens
en zegt: treed toe, stoot hem neer!
Hij slaat hem neer, en hij sterft.
16 David zegt tot hem:
je bloed komt neer op je eigen hoofd, -
want je eigen mond
heeft tegen je getuigd toen je zei
‘ik heb hem ter dood gebracht,
die gezalfde van de ENE!’
••
17 Dan weeklaagt David
met deze weeklacht, -
om Saul en om Jehonatan, zijn zoon.
18 Hij zegt:
om de zonen van Juda als booglied te leren;
zie, het staat geschreven
op de boekrol des oprechten:
19 het sieraad, o Israël,
is op jouw hoogten doorboord;
hoe zijn de helden gevallen;
20 meldt het niet in Gat,
verkondigt het niet in Asjkelons straten! -
anders verheugen zich
de dochters der Filistijnen,
anders jubelen de dochters der voorhuiden;
21 bergen van de Gilboa,
geen dauw en geen regen
over u, verheven velden! -
want dáár is besmeurd
het schild van heldhaftigen,
het schild van Saul,
niet langer gezalfd met olijfolie! -
22 voor bloed van doorboorden,
voor vet van heldhaftigen
week Jehonatans boog
niet achteruit;
het zwaard van Saul
keerde nooit leeg terug!

- 23 Saul en Jehonatan,
zijn in hun leven en in hun dood
niet gescheiden;
lichtvoetiger dan arenden waren ze,
heldhaftiger dan leeuwen;
- 24 dochters van Israël,
weent over Saul!-
die u kleedde in karmozijnrood vol pracht
die u overdekte met pronk van goud
over uw kleding heen;
- 25 hoe zijn de helden gevallen
in de hitte van deze oorlog;
Jehonatan,-
ligt op jouw hoogten doorboord;
- 26 ik ben beangst over jou,
mijn broeder Jehonatan,
je was mij zo dierbaar;
een groter wonder was jouw liefde voor mij
dan liefde van vrouwen!-
- 27 hoe zijn de helden gevallen
en gingen oorlogswapens verloren!

•

2 En het geschiedt hierna
dat David bij de ENE de vraag stelt
en zegt: zal ik opklimmen
in een van de steden van Juda?,
en de ENE zegt tot hem: klim op!
Dan zegt David:

- waarheen zal ik opklimmen?,
en hij zegt: naar Hebron!
- 2 David klimt daarheen op,
en ook zijn twee vrouwen:
Achinoam de Jizreëlitische
en Avigajil,
de vrouw van Nabal de Karmeliet.
- 3 Zijn mannen die met hem zijn
heeft David ook laten opklimmen,
ieder met zijn huis;
zij zetten zich neer in de steden van Hebron.

- 4 Dan komen de mannen van Juda
en zalven daar David tot koning
over het huis van Juda;
ze melden aan David en zeggen:
de mannen van Javeesj Gilead zijn het
die Saul hebben begraven!

-
- 5 David zendt de boden uit
naar de mannen van Javeesj Gilead,-
en zegt tot hen:
gezegend zult gij wezen door de ENE,
gij die deze daad
van vriendschap hebt bewezen
aan uw heer, aan Saul,
en hem hebt begraven!-

- 6 nú
moge de ENE aan u bewijzen
daden van vriendschap en trouw!-

- en ook ik
zal aan u het goede doen
omdat ge dit woord hebt gedaan!-
- 7 en nú moeten uw handen sterk zijn:
wordt tot zonen van kracht,
al is uw heer, Saul, dood;
ook mij
hebben zij, het huis van Juda,
gezalfd tot koning
over hen!

-
- 8 Maar Abner, zoon van Neer,
overste van de heerschaar van Saul,-
heeft al meegenomen:
Iesj Bosjet, een zoon van Saul,
en hem laten oversteken naar Machanajim.
- 9 Hij maakt hem koning over Gilead,
over de Asjoeriet en over Jizreël;
over Efraïm en over Benjamin,
en over Israël in zijn geheel.

-
- 10 Een zoon van veertig jaar
is Iesj Bosjet, zoon van Saul,
als hij koning over Israël wordt
en twee jaren is hij koning geweest;
alleen zij van het huis van Juda
zijn achter David geweest.
- 11 Uiteindelijk wordt het getal van de dagen
dat David in Hebron koning is geweest
over het huis van Juda:
zeven jaren en zes nieuwemanen.

-
- 12 Abner, zoon van Neer, trekt uit
met de dienaars van Sauls zoon Iesj Bosjet,-
uit Machanajim naar Gibeon.
- 13 Maar ook Joab, zoon van Tseroeja
en de dienaars van David
zijn uitgetrokken,
en zij treffen elkaar aan
bij de vijver van Gibeon,
tezamen:
zij zetten zich bij de vijver neer aan deze kant
en zij bij de vijver aan die kant.
- 14 Dan zegt Abner tot Joab:
laten de jongens toch opstaan
en voor ons aanschijn een kampspel doen!
Joab zegt: laten ze opstaan!
- 15 Zij staan op en steken over in gelijk getal:
twaalf voor Benjamin,
voor Sauls zoon Iesj Bosjet,
en twaalf vanuit de dienaars van David.
- 16 Ze grijpen ieder het hoofd
van zijn metgezel vast
en slaan ieder zijn zwaard
in de zijde van zijn metgezel,
en vallen tezamen;
daarom roept men als naam voor dat oord:

Chelkat Hatsoeriem*, bij Gibeon.

- 17 Het gevecht wordt zeer hard op die dag;
neergestoten wordt Abner,
met de mannen van Israël
voor het aanschijn
van de dienaars van David.
- 18 Er zijn daar
drie zonen van Tseroeja:
Joab, Avisjai en Asaël;
Asaël is met zijn voeten zo licht
als een van de gazellen op het veld.
- 19 Asaël jaagt Abner achterna,
zonder af te buigen om te gaan
naar rechts of naar links,
niet meer Abner achterna.
- 20 Abner wendt zich achterom
en zegt:
ben jij dat, Asaël?,
en die zegt: dat ben ik!
- 21 Abner zegt tot hem:
buig, jij, of naar je rechter- of je linkerkant
en grijp, jij,
een van de jongens
en neem, jij, wat je van hem kunt afstropen!
Maar Asaël heeft er niet in bewilligd
om uit te wijken achter hem vandaan.
- 22 Abner herhaalt het nog eens
en zegt tot Asaël:
neem de wijk, jij, weg van achter mij!
waarom zal ik je ter aarde slaan,
hoe zal ik dan mijn aanschijn opheffen
naar Joab, je broer?
- 23 Maar hij weigert om af te wijken;
Abner slaat hem
met het achterste van zijn lans
zó in de buik
dat de lans er aan zijn achterkant uitkomt;
hij valt daar neer en sterft ter plekke;
en het geschiedt:
al wie aankomt bij de plaats waar Asaël
is neergevallen en gestorven,
blijft daar stilstaan.
- 24 Maar Joab en Avisjai
jagen nu Abner achterna;
als de zon is thuisgekomen
en zij
zijn aangekomen bij Givat Ama
dat in het zicht van Giach ligt,
langs de weg naar de woestijn van Gibeon,
- 25 verzamelen de zonen van Benjamin zich
achter Abner
en worden tot één gebundeld geheel;
ze blijven stilstaan
op de top van heuvel één.
- 26 Abner roept Joab toe
en zegt:
zal het zwaard dan voor immer vreten?-

weet je niet
dat er alleen maar bitterheid is daarachter?-

zeg je dan nooit tot de manschap
dat ze moeten terugkeren,
niet meer hun broeders achterna!

- 27 Dan zegt Joab:
zowaar God leeft,-
ja, als jij niet had gesproken,
ja, dan was de manschap
pas morgenochtend teruggeklommen,-
niemand meer zijn broeders achterna!
- 28 Als Joab een stoot op de ramshoorn geeft
blijven ze stilstaan, heel de manschap
en jagen ze niet langer achter Israël aan;
ze zijn niet langer doorgegaan
met oorlog voeren.
- 29 Abner en zijn mannen
hebben verder kunnen gaan
door de Arava-steppe,
heel die nacht door;
ze steken de Jordaan over,
gaan heel het ravijn door
en komen aan in Machanajim.
- 30 En Joab,
van achter Abner aan teruggekeerd,
verzamelt heel de manschap;
gemist worden er van Davids dienaren
negentien man
en Asaël.
- 31 Maar Davids dienaren
hebben van Benjamin
en bij de mannen van Abner,-
er driehonderd verslagen;
zestig man zijn er dood.
- 32 Ze dragen Asaël mee
en begraven hem in het graf van zijn vader
dat in Betlehem is;
heel de nacht gaan ze voort,
Joab en zijn mannen;
het licht breekt voor hen aan in Hebron.
- 3** Langdurig wordt de oorlog
tussen het huis van Saul
en het huis van David
terwijl David gaandeweg sterker wordt
en zij van het huis van Saul
gaandeweg zwakker worden.
-
- 2 Aan David worden in Hebron zonen geboren;
zijn eersteling wordt Amnon,
bij Achinoam de Jizreëlitische.
- 3 Zijn tweede: Kilav,
bij Avigajil,
de vrouw van Nabal de Karmeliet;
de derde: Absalom, een zoon van Maächa
de dochter van Talmai de koning van Gesjoer.
- 4 De vierde: Adonia, een zoon van Chagiet;
de vijfde: Sjezatja, een zoon van Avital.

* Ook te lezen als Chelkat Hatsidiem,- *perceel van de zijden*.

סיון ישעיהו בר אבון אשר סנה על קהילה וירושלם

JESAJA ●

die jij geboren hebt doen worden,
zullen worden meegenomen;
hofjonkers zullen ze worden
in de koningshal van Babel!

- 8 Chizkiahoe zegt tot Jesaja:
góed is het woord van de ENE
dat jij hebt gesproken!
Hij zegt:
er zal immers vrede en trouw zijn
in mijn dagen!

••
40 Troost, troost mijn gemeente!,
zegt uw God;

- 2 spreekt
tot het hart van Jeruzalem en roept haar toe
dat haar strijd vervuld is,
omdat haar ongerechtigheid geboet is,-
omdat zij uit de hand van de ENE
dubbel heeft ontvangen
voor al haar zonden!

- 3 Stem van een roepende,
in de woestijn:
bereidt de weg van de ENE,-
effent recht door de steppe
een heirbaan voor onze God!-
4 elk dal moet worden opgetild,
elke berg en heuvel worden vernederd,-
het bultige moet effen worden,
bergruggen tot een vallei;
5 onthuld wordt dan de glorie van de ENE,-
alle vlees tezamen, zij zullen zien
dat de mond van de ENE heeft gesproken!

- 6 Een stem die zegt 'roep!',
en ik zeg 'wát zal ik roepen?'-
alle vlees is gras
en al zijn glorie als een bloem op het veld:
7 verdorren zal gras, verwelken een bloem
wanneer de adem van de ENE
erover heeft gewaaid;
voorwaar, gras is de gemeente!-
8 verdorren zal gras, verwelken een bloem,-
maar het woord van onze God
houdt stand in eeuwigheid!

- 9 Klim jij op een hoge berg, vreugdebode Sion!,
verhef met kracht je stem,
vreugdebode Jeruzalem,-
verhef die en vrees niet!-
zeg tot de steden van Juda:
zie, hier is uw God!-
10 zie, mijn Heer, de ENE zal komen in sterkte
en zijn arm zal zijn heerschappij voeren;
zie, zijn loon heeft hij bij zich,
zijn werk gaat voor zijn aanschijn uit;
11 als een herder weidt hij zijn kudde,

met zijn arm vergadert hij lammeren,
in zijn boezem draagt hij hen,-
zogenden geleidt hij.

- 12 Wie mat de wateren in zijn holle hand,
vatte de hemelen in een span,
het stof der aarde in een beker,-
woog de bergen in een balans,
de heuvels in een schaal?
13 Wie vat de adem van de ENE,-
een man die hem zijn raadslag doet kennen?
14 Met wie houdt hij beraad
en helpt die hem verstaan,
leert hij hem het pad van het recht,-
leert hij hem kennis
en zal hij hem
de weg des verstands doen kennen?
15 Zie, de volkeren zijn
als een spat uit een emmer,
als een stofje op de weegschaal
worden ze beschouwd;
zie, eilanden legt hij neer als poeder.
16 De Libanon
is nog niet genoeg als brandstof,-
het wild daarvandaan
niet genoeg voor een opgangsgave.
••
17 Alle volkeren zijn als niet tegenover hem,-
als niets en ledigheid
worden zij door hem beschouwd.
18 Met wie dan wilt ge God vergelijken,-
wat voor gelijkenis gereedmaken voor hem?
19 Het godsbeeld
dat de meester heeft gegoten?-
de goudsmelter overtrekt het met goud,-
ook zilverblesag smeedt hij.
20 Wie zo'n heffing niet opbrengt
kiest een stuk hout dat niet vermolmt;
een wijze werkmeester zoekt hij zich uit
om een beeld op te richten dat niet wankelt.
21 Weet ge niet, hoort ge niet,
is u niet van hoofde aan gemeld,-
hebt ge nooit iets begrepen
van de grondvesten der aarde?
22 Hij die zetelt boven de boog van de aarde
-en wie op haar zitten zijn als sprinkhanen-
die hemelen plooit als een doek
en ze spreidt als een tent om in te zitten,
23 die notabelen prijsgeeft als niets,
rechtters op aarde
'woest-en-ledig' heeft gemaakt:
24 nauwelijks zijn ze geplant,
nauwelijks gezaaid,
nauwelijks is hun stomp
in de aarde geworteld,-
of hij heeft al over hen geblazen
en zij drogen uit,

en een storm tilt ze op als stoppels.

••

- 25 Met wie wilt ge mij vergelijken,
wie moet ik evenaren? -
zegt de Heilige;
- 26 heft uw ogen omhoog
en ziet: wie heeft dit alles geschapen? -
hij die hun heerschaar
voltage laat uitrukken, -
hen allen oproept bij name;
uit zoveel krachten en een zo sterke macht
wordt niemand gemist!

••

- 27 Waarom zeg je, Jakob,
spreek je uit, Israël:
'verborgen is mijn weg voor de ENE,
aan mijn God gaat mijn recht voorbij!'
- 28 Weet je het niet of heb je het niet gehoord? -
een God van eeuwigheid is de ENE,
schepper van de eindigen der aarde,
hij wordt moede noch mat, -
niet te doorgronden is zijn inzicht;
- 29 hij geeft de moede macht, -
aan wie geen kracht meer heeft
schenkt hij een overvloed van sterkte.
- 30 Jonge jongens worden moede en mat, -
uitgelezen knapen struikelen en vallen,
- 31 maar wie hopen op de ENE
krijgen nieuwe kracht,
slaan hun wieken uit als de arenden;
zij rennen vooruit en raken niet afgemat,
zij gaan voort en worden niet moe.

•

- 41 Zwijgt voor mij, verre kusten,
laten naties nieuwe kracht opdoen, -
laat ze aantreden en dán spreken,
laten we samen naderen tot het gerecht!
- 2 Wie heeft hem uit de dageraad gewekt
aan wiens voetstap
gerechtigheid tegemoet komt? -
wie geeft volkeren prijs aan zijn aanschijn,
en laat hem over koningen heersen,
geeft ieders zwaard prijs als was het stof,
ieders boog als verstrooide stoppels?
- 3 Hij achtervolgt hen, trekt verder in vrede, -
over een gewoon pad
komt hij met zijn voeten niet.
- 4 Wie heeft gehandeld en gedaan? -
die van hoofde aan de generaties toeroept:
ik, de ENE, ben de eerste
ook bij de laatsten ben ik dezelfde!
- 5 Verre kusten zagen het
en werden bevroesd,
de eindigen der aarde beefden, -
zij naderden en genaakten.
- 6 Man en makker hielpen elkaar, -
tot zijn broeder zei men: wees sterk;

- 7 zo sterkte een meester een smelter,
een die met een drijfhamer gladmaakte
hem die hamerde op het aambeeld, -
zeggend van de las: die is goed;
dan versterkten ze het nog met spijkers,
dat het niet kon wankelen...

••

- 8 Maar jij, Israël, mijn dienaar,
jij Jakob die ik heb uitgekozen, -
zaad van Abraham, die mij liefhad,
- 9 jij die ik heb gegrepen
van de eindigen der aarde,
uit haar uithoeken heb ik je geroepen, -
en tot je gezegd: mijn dienaar ben jij,
ik heb jou uitgekozen
en zal je niet verwerpen.
- 10 Vrees niet, want ik ben met je,
kijk niet angstig rond, want ik ben je God;
sterken zal ik je, ja helpen zal ik je,
ja je vasthouden met mijn rechterhand
vol gerechtigheid.
- 11 Zie, beschaamd en te schande zullen worden
allen die tegen jou ontstoken zijn, -
ze zullen worden als niet en verloren gaan,
de mannen die jou in het geding brengen.
- 12 Je zult ze zoeken maar niet meer vinden,
de mannen die je bestoken, -
ze zullen worden als niet, als niets,
die mannen die oorlog tegen je voeren.
- 13 Want
ik ben de ENE, je God,
die jouw rechterhand sterk maakt, -
die tot je zegt: vrees niet,
ik zal je helpen!

••

- 14 Vrees niet, jij worm Jakob,
luitjes van Israël, -
ik zal je helpen! - tijdigen van de ENE,
je lossen, de Heilige van Israël.
- 15 Zie, maken zal ik jou
tot een dorsslee, geslepen en gloednieuw,
met dubbele sneden;
je zult bergen dorsen en verpulveren,
heuvels vermalen als kaf.
- 16 Je zult ze wannen en de wind draagt ze weg,
een storm zal ze verstrooien;
jij zult jubelen in de ENE,
om Israëls Heilige zul je je gelukkig prijzen.

••

- 17 De verdrukten en de armen
zoeken naar water, maar nee:
hun tong is versmacht van dorst, -
ik, de ENE, zal hen verhoren,
ik, Israëls God, zal hen niet verlaten.
- 18 Ik zal op kale hoogten rivieren openleggen,
waterwellen onderin kloven;
ik maak de woestijn tot een meer vol water,

het droogste land vol weteringen.

- 19 Ik geef in de woestijn de ceder de ruimte,
de acacia,
de mirte en de olieboom,-
ik zet in de steppe neer
de cipres, de plataan en
en de dennenboom samen.
- 20 Opdat zij zullen zien, beseffen,
opmerken en begrijpen samen
dat de hand van de ENE dit heeft gedaan,-
Israëls Heilige het heeft geschapen.
- •
- 21 Nadert met uw twistgeding, zegt de ENE,-
laat aantreden uw bewijsstukken,
zegt de koning van Jakob.
- 22 Laat ze aantreden en ons melden
al wat zal gaan gebeuren,-
de eerste dingen, hoe die waren,
meldt dat, dat wij ons hart erop richten
en weten wat er in het laatst
van zal worden,
of de komende dingen, doe ons die horen!
- 23 Meldt wat later op ons toekomt,
dan zullen wij weten
dat gijlieden goden zijt!-
ja, of ge goed doet of kwaad,
we zullen angstig rondzien
en vrezen tezamen!
- 24 Zie, jullie zijn minder dan niets
en jullie werk is van geen nut,-
een gruwel wie voor jullie kiest!
- 25 Ik heb er een gewekt uit het noorden
en die komt;
uit het gloren van de zon
roept hij mijn Naam aan;
hij vertrap stadhouders als waren ze leem
als een boetseerder die klei treedt.
- 26 Wie heeft van hoofde aan gemeld
zodat wij weten,
van tevoren dat wij konden zeggen:
rechtvaardig?-
maar niemand die iets heeft gemeld,
niemand die iets liet horen,
niemand die hoorde dat jullie iets zeiden.
- 27 Als eerste heb ik tot Sion gezegd:
zie, hier zijn ze!,
tot Jeruzalem:
een bringer van blijde boodschap
geef ik!
- 28 Ik zie uit, maar niemand,
uit hen niemand die raad verschaft,-
als ik een vraag stel
dat zij een woord teruggeven.
- 29 Zie, zij allen zijn niets,
en nietswaardig hun daden,-
lucht en leegte hun plengoffers!
-

- 42 Zie mijn dienaar, ik ondersteun hem,
mijn uitverkorene,
in hem heeft mijn ziel behagen;
geven zal ik mijn geest over hem,
recht zal hij doen uitgaan naar de volkeren.
- 2 Hij zal niet schreeuwen,
zal geen ophief maken,-
zijn stem niet laten horen op straat.
- 3 Het gekrookte riet zal hij niet breken,
een verflauwende vlaspit niet doven,-
naar zijn trouw zal hij recht doen uitgaan.
- 4 Hij zal niet verflauwen, niet geknakt worden
voordat hij op aarde recht heeft gebracht,-
en op zijn onderricht
wachten de verste kusten.
-
- 5 Zo heeft gezegd
de Godheid, de ENE,
die de hemelen schiep en ze uitspande,
de aarde uithamerde
en al wat uit haar ontspruit,-
adem geeft aan de gemeenschap daarop
en geest aan wie over haar voortgaan:
- 6 ik, de ENE,
heb je met recht-en-reden geroepen;
en bij je hand gevat;
ik zal je behoeden,
je bestemmen
tot een verbond met de gemeenschap,
een licht voor de volkeren.
- 7 Om ogen van blinden te openen,-
om wie geboeid is uit de kerker te leiden,
uit het gevanghuis
wie neerzitten in het donker.
- 8 Ik ben de ENE, dát is mijn naam;
mijn eer geef ik niet aan een ander,
mijn lof niet aan de gesneden beelden.
- 9 De eerste dingen, zie zij zijn gekomen,-
nieuwe dingen heb ik te melden,
eer ze ontkiemen doe ik ze u horen!
-
- 10 Zingt voor de ENE een nieuw gezang,
zijn lof vanaf het einde der aarde,-
gij die neerdaalt de zee op en zijn volheid,
verre kusten en wie daar zijn gezeten!
- 11 Laat aanheffen de woestijn en zijn steden,
de dorpen waarin Kedar neerzit;
laat jubelen de ingezetenen van Sela,
vanaf bergtoppen het uitschreeuwen!
- 12 Bewijzen zij eer aan de ENE,-
melden ze aan de verste kusten zijn lof!
- 13 De ENE, als een held trekt hij uit,
als een man van oorlog wekt hij strijdlust op;
hij schalt, ja gilt het uit,
heldhaftig gaat hij zijn vijanden te lijf.
- •
- 14 Een eeuwigheid hield ik mij stil,

- zweeg ik, hield ik mij in,-
nu kerm ik als een die baart,
ik hijg en ik snuif tegelijk.
- 15 Bergen en heuvels laat ik uitdrogen,
al hun groen doe ik verdorren;
rivieren zal ik maken tot eilanden,
meren doen verdorren.
- 16 Doen gaan zal ik blinden
langs een weg die zij niet kenden,
langs paden die ze niet kenden
laat ik hen reizen;
ik maak voor hun aanschijn
duisternis tot licht,
kronkelwegen tot een pad rechthout,
deze woorden
zal ik doen en niet nalaten!
- 17 Zij zullen achteruitdeinzen,
vol schaamte beschaamd staan,
die zich veilig wanen bij een gesneden beeld,-
die tot gietwerk zeggen:
jullie zijn ons goden!
-
- 18 O doven, hoort,-
o blinden, kijkt op om te zien!
- 19 Wie is er blinder dan mijn dienaar
en zo doof als mijn bode die ik zend?-
wie zo blind als hij
die tot vrede is gebracht,
zo blind als de dienaar van de ENE?
- 20 Je hebt vele dingen gezien
maar niets bewaard,-
men had oren geopend maar hoorde niet.
- 21 Het heeft de ENE behaagd
ter wille van zijn gerechtigheid,-
de Wet groot te maken en te verheerlijken.
- 22 Maar nu is het een gemeenschap
geplunderd en beroofd,
allen zitten in holen verstrikt,
in gevanghuizen verscholen,-
ze zijn tot roofbuit geworden
en niemand die redt,
tot plundergoed en niemand die zegt:
geef terug!
- 23 Wie onder u neemt dit ter ore,-
merkt het op en hoort voor later?
- 24 Wie heeft Jakob
aan plundering prijsgegeven,
Israël aan rovers?,
is het niet de ENE?-
tegen wie wij hebben gezondigd,
in wiens wegen zij niet hebben willen gaan
en naar wiens Wet zij niet hebben gehoord.
- 25 Dus goot hij over hem uit
het gif van zijn toorn
en het geweld van een oorlog,-
verzengde hem van rondom
maar hij onderkende het niet,

hij stak hem in brand
maar hij nam het niet ter harte!

-
- 43 Maar nu,
zo heeft gezegd de ENE,
die jou schiep, o Jakob,
die jou vorm gaf, Israël:
vrees niet, want ik heb je verlost,
ik heb je bij je naam geroepen,
jij bent van mij!
- 2 Wanneer je oversteekt door het water
ben ik bij je,
of door rivieren,
die zullen je niet overspoelen;
wanneer je moet gaan door een vuur
zul je niet worden verschroeid,
geen vlam zal je verbranden.
- 3 Want
ik ben de ENE, je God,
Israël's Heilige, je bevrijder;
als zoenoffer voor jou gaf ik Egypte prijs,
Koesj en Seva in jouw plaats.
- 4 Sinds je kostbaar bent geworden in mijn ogen
en geëerd, en ik je heb liefgekregen,-
geef ik mensen prijs in plaats van jou,
natiën in plaats van jouw ziel!
- 5 Vrees niet, want met jou ben ik,-
uit Zonsopgang laat ik je zaad aankomen,
uit Avondland laat ik je samenstromen.
- 6 Ik zal tot het noorden zeggen: geef op!,
en tot het zuiden: verhinder ze niet!,
laat mijn zonen van verre komen,
mijn dochters van het einde der aarde,
- 7 ieder die genoemd is naar mijn naam
en die ik heb geschapen voor mijn eer,-
heb gevormd, ja gemaakt heb!
- 8 Laat uittrekken
een gemeenschap die blind was
al hadden ze ogen,-
en van doven, al hadden ze oren!
- 9 Al zijn alle volkeren
samen vergaderd
en zullen de natiën zich verzamelen,
wie onder hen zal deze dingen melden,
de eerste dingen doen horen?-
kunnen zij hun getuigen opgeven
om hen te rechtvaardigen
en horen die genoeg om te zeggen
'dit is wáár'?
- 10 Gij zijt mijn getuigen!,
luidt de tijding van de ENE,
dienaars van mij, die ik heb verkoren,-
om mij te kennen, op mij te vertrouwen
en te verstaan dat ik het ben:
voor mijn verschijning uit
is er geen god geformeerd
en na mij zal er geen zijn.

••

11 Ik, ik ben de ENE,-
en buiten mij is er geen die bevrijdt.

12 Ik
heb gemeld,
bevrijding gebracht en doen horen,
ik ben geen vreemdeling bij u;
gij zijt mijn getuigen,
luit de tijding van de ENE,
en ik uw godheid.

13 Ook vandaag ben ik dat,
en niemand die uit mijn hand kan redden;
wat ik bewerk, wie zal het keren?

••

14 Zo heeft gezegd de ENE, uw verlosser,
de Heilige van Israël:
omwille van u
zal ik iemand uitzenden in Babel
en hen allen in hun vlucht neerhalen,
de Kasdiem op de schepen van hun gejubel.

15 Ik ben de ENE, uw Heilige,-
Israëls schepper, uw koning!

••

16 Zo heeft gezegd de ENE
die een weg door de zee gaf,-
door machtige wateren een pad,
17 die wagen en paard deed uittrekken,
krijgsvermogen en legermacht:
tezamen lagen ze daar, stonden niet meer op,
uitgeblust waren ze,
als een vlaspit gedooft.

18 Gedenkt niet wat eerder was,-
tracht niet alles van vroeger te verstaan:

19 zie, ik ga iets nieuws doen, het ontluikt nú,
hebt ge het nog niet onderkend? -
ja, ik leg in de woestijn een weg,
in de woestijn rivieren;

20 het wildeven des velds zal mij eren,
draken en struisvogelochters! -
want ik zal in de woestijn
waterstromen geven,
rivieren in de woestijn,
om mijn gemeente,
mijn uitverkorene, te drenken,-

21 deze gemeente die ik mij heb gevormd,
mijn lof zullen ze vertellen!

••

22 Niet omdat je mij hebt aangeroepen, Jakob,-
of je om mij moe gemaakt hebt, Israël;

23 niet dat je mij een lam bracht
als opgangsgave van jou,
maar met je slachtoffers
heb je mij niet geëerd;
nooit heb ik je
aan mij dienstbaar gemaakt
om een broodgift,
nooit heb ik je vermoeid om wierook;

24 nooit heb je voor mij tegen zilvergeld
een rietstengel moeten kopen,
en met het vet van je slachtoffers
heb je mij nooit hoeven laven,-
maar je hebt door je zonden
mij tot je dienstknecht gemaakt,
mij vermoeid met je ongerechtigheden!

••

25 Maar ik, ik ben het die je overschrijding
wegwist, omwille van mijzelf,-
je zonden zal ik niet gedenken;

26 als je ze mij indachtig wilt maken:
laten we samen in het gericht gaan! -

vertel jij maar, om jezelf te rechtvaardigen!

27 Je eerste vader heeft al gezondigd,-
je koningen hebben tegen mij overtreden.

28 Dus moest ik
de oversten van het heiligdom ontwijden,-
Jakob prijsgeven aan de ban,
Israël aan lasteringen.

••

44 Maar nu: hoor, Jakob, mijn dienaar,-
en Israël, die ik heb uitgekozen!

2 Zo heeft gezegd de ENE, die je gemaakt heeft
en gevormd van de moederschoot af,
die je helpt:

vrees niet, mijn dienaar Jakob,
Jesjoeroen, die ik heb uitgekozen! -
3 want ik zal water gieten op wat dorst lijdt
en beekjes over wat verdroogd is;

ik giet mijn geest uit over je zaad,
mijn zegen over jouw telgen,-

4 en uitspruiten zullen ze als tussen gras,-
als wilgen langs sloten vol water.

5 Deze zal zeggen 'van de ENE ben ik'
en die zal zich laten roepen
met de naam Jakob,-
een derde

schrijft op zijn hand 'van de ENE'
en zal de toenaam Israël aannemen.

•

6 Zo heeft gezegd de ENE,
Israëls koning en zijn verlosser,
de ENE, de Omschaarde:
ik ben de eerste en ik ben de laatste,
en buiten mij is niemand God!

7 Wie is zoals ik? Laat hij roepen,
het melden en voor mij uitstallen
hoe ik een gemeente
van eeuwig een plaats gaf;
en toekomstige dagen, dat wat zal komen,
laten ze het ons melden!

8 Weest niet verschrikt en vreest niet
heb ik niet van toen af
het je doen horen en gemeld
met jullie als getuigen?
Is er een God buiten mij? -

איש סגה באקדמיה אלוה שמו

JOB ●

Er was eens een man
in het land Oets, Job genaamd,
en die man was
volmaakt en oprecht,
godvrezend en wars van kwaad.

2 Hem worden geboren
zeven zonen en drie dochters,

3 en zijn bezit belooft
zevenduizend stuks kleinvee,
en drieduizend kamelen,
vijfhonderd span ploegvee
en vijfhonderd ezellen,
en zeer veel dienstvolk;
zo wordt die man
groter dan alle zonen van het oosten.

4 Rondgaand richtten zijn zonen
een feestdronk aan,
in ieders huis op zijn dag;
dan zonden zij bericht
en riepen zij hun drie zusters op
om bij hen te eten en te drinken.

5 En het was zo:
wanneer de dagen van de feestdronk
waren omgegaan
zond Job bericht en heiligde hij hen:
in de ochtend rechtte hij zijn schouders
en deed opgangsgaven opgaan
naar hun aller getal,
want, zei Job,
misschien hebben mijn zonen gezondigd
en in hun hart God vaarwel gezegend!
Zo deed Job al die dagen.

•

6 Het geschiedt op een dag
dat de zonen van God zich komen
opstellen voor de ENE;
onder hen komt ook de satan aan.

7 De ENE zegt tot de satan:
waar kom jij vandaan?,
en de satan antwoordt de ENE en zegt:
van een zwerftocht over de aarde,
van heen-en-weergaan daarover!

8 De ENE zegt tot de satan:
heb je je hart wel gezet op mijn dienaar Job?-
want er is niemand als hij op de aarde,
een man die volmaakt en oprecht is,
godvrezend en wars van kwaad!

9 De satan antwoordt de ENE en zegt:
is het 'om niet'
dat Job godvrezend is?-

10 heb je niet zelf een omtuining gemaakt
om hem,
om zijn huis en om al het zijne rondom?-
het werk van zijn handen heb je gezegend
en zijn bezit is in menigte uitgebroken
over de aarde!-

11 strek daarentegen je hand toch eens uit

en tast al het zijne aan:
of hij je dan niet in je gezicht
vaarwel zal zegenen!

12 Dan zegt de ENE tot de satan:
ziehier, al het zijne is in je hand;
alleen naar hemzelf
mag je je hand niet uitstrekken!
Dan gaat de satan weg
van het aanschijn van de ENE.

13 Het geschiedt op een dag:
terwijl zijn zonen en dochters eten
en wijn drinken
in het huis van hun eerstgeboren broer,

14 komt er een bode aan bij Job en zegt:
de runderen waren aan het ploegen
en de ezellen weidden
een handbreedte naast hen,

15 toen viel Sjeva binnen en nam ze mee;
en de jongens hebben ze geslagen
met de bek van het zwaard;
ik ben ontsnapt, alleen ik in mijn eentje,
om u dit te melden!

16 Terwijl deze nog spreekt
komt de volgende al aan en zegt:
vuur van God
is uit de hemel gevallen,
brandde bij de schapen en de jongens
en heeft hen verteerd;
ik ben ontsnapt, alleen ik in mijn eentje,
om u dit te melden!

17 Terwijl deze nog spreekt
komt de volgende al aan en zegt:
Kasdiem
stelden drie kopgroepen samen,
verspreidden zich over de kamelen
en namen ze mee;
en de jongens hebben ze geslagen
met de bek van het zwaard;
ik ben ontsnapt, alleen ik in mijn eentje,
om u dit te melden!

18 Terwijl deze nog spreekt
komt de volgende al aan en zegt:
uw zonen en uw dochters aten
en dronken wijn
in het huis van hun eerstgeboren broer,

19 en zie, een grote stormwind
kwam van de overzij van de woestijn
en greep het huis bij de vier hoeken;
het viel op de jongelui en zij stierven;
ik ben ontsnapt, alleen ik in mijn eentje
om u dit te melden!

20 Job staat op, scheurt zijn overkleed in
en scheert zijn hoofdhaar af;
hij valt ter aarde en onderwerpt zich.

21 Hij zegt:
naakt trok ik weg
uit de schoot van mijn moeder

en naakt keer ik daarheen terug;
de ENE heeft gegeven,
de ENE heeft genomen,
de naam van de ENE zij gezegend!

- 22 In dit alles zondigde Job niet
en schreef hij God niets ongerijmds toe.

•
2 Het geschiedt op een dag
dat de zonen van God zich komen
opstellen voor de ENE;
onder hen komt ook de satan aan
om zich op te stellen voor de ENE.

- 2 De ENE zegt tot de satan:
waar kom jij vandaan?,
en de satan antwoordt de ENE en zegt:
van een zwerftocht over de aarde,
van heen-en-weergaan over haar!

- 3 De ENE zegt tot de satan:
heb je je hart wel gezet op mijn dienaar Job?,
want zijns gelijke is er niet op de aarde,
een man die volmaakt en oprecht is,
godvrezend en wars van het kwaad!-
terwijl hij nog steeds vasthoudt
aan zijn volmaaktheid
zet jij mij tegen hem op
om hem zonder reden te verslinden!

- 4 De satan antwoordt de ENE en zegt:
de huid is nader dan het hemd!-
al wat iemand heeft

- 5 zal hij geven voor lijf-en-ziel!-
strek daarentegen je hand toch eens uit
en tast zijn gebeente aan en zijn vlees:
of hij je dan niet
in je gezicht vaarwel zal zegenen!

- 6 Dan zegt de ENE tot de satan:
ziehier, hij is in je hand;
alleen, over zijn leven moet je waken!

- 7 Dan gaat de satan weg
van het aanschijn van de ENE,-
en slaat hij Job met boze zweren,
vanaf de holte van zijn voet
tot aan zijn schedel.

- 8 Hij neemt zich een scherf
om zich daarmee te krabben,-
terwijl hij neerzit midden in de as.

- 9 Zijn vrouw zegt tot hem:
houd je nog vast aan je volmaaktheid?-
zegen God vaarwel en sterf!

- 10 Maar hij zegt tot haar:
naar de praat van
de eerstbeste der zottinnen praat ook jij!-
het goede
aanvaarden we van God
en het kwade aanvaarden we niet?
In dit alles zondigde Job niet met zijn lippen.

- 11 Dan horen

drie metgezellen van Job
van al dit kwaad dat over hem gekomen is;
zij komen ieder uit zijn woonplaats:
Elifaz de Temaniet, Bildad de Sjoechiet
en Tsofar de Naämatiet;
zij komen samen overeen
om bij hem te komen hoofdschudden
en hem te troosten!

- 12 Zij heffen hun ogen van verre op
en herkennen hem niet;
zij verheffen hun stem en wenen;
ze scheuren ieder zijn overkleed
en strooien stof op hun hoofden ten hemel.

- 13 Ze zitten bij hem neer op de aarde,-
zeven dagen en zeven nachten,
en geen die een woord tot hem spreekt,
want ze hebben gezien
dat de pijn zeer groot is.

3 Daarna
opende Job zijn mond
en vervloekte hij zijn dag.

- 2 Job antwoordt
en zegt:
3 de dag verga waarop ik werd geboren,-
de nacht die zei:
ontvangen is een kerel!

- 4 Die dag
worde duisternis,
nooit zoeken hem God uit den hoge,
niet schijne over hem een lichtglans!-
5 Mogen hem overdekken
duisternis en schaduw des doods,
boven hem wonen een wolkendek,-
mogen hem overvallen
verduisteringen van de dag!

- 6 Die nacht, donkerheid neme hem weg,
hij worde niet verenigd
met de dagen van het jaar,-
in de telling van de maanden
moge hij nooit komen!

- 7 Zie, die nacht zij vruchteloos,-
nooit kome jubel in hem binnen!

- 8 Laten dagbeheksers hem verwensen,-
zij die de vaardigheid hebben
Leviatan op te wekken!

- 9 Worden verduisterd
de sterren van zijn schemering,
hij hope op licht, maar nee!-
moge hij nooit zien
de wimpers van de dageraad!

- 10 Omdat hij niet toesloot
de deuren van mijn moeders schoot
noch ellende verborgen hield
voor mijn ogen.

- 11 Waarvoor vond ik niet
vanuit de baarmoeder de dood,

kwam ik niet om
 toen ik uit de moederschoot uittoog?

12 Waarom waren er knieën die mij opwachtten,-
 waarom borsten
 dat ik zou zuigen?

13 Ja, dan had ik nu ergens gelegen,
 in alle kalmte,-
 ik zou geslapen hebben,
 ik had dan rust gehad,

14 samen met de koningen
 en raadsheren der aarde,-
 die wat in puin lag voor zich herbouwen,
 of met vorsten die goud bij zich hebben,-
 die hun huizen vullen met zilver.

16 Of als een misdracht weggestopt
 zou ik er niet zijn,-
 als zuigelingen die geen licht hebben gezien.

17 Daar zijn de bozen opgehouden met stoken,-
 daar hebben rust wier kracht uitgeput is.

18 Tezamen zijn de geboeiden vrij van zorgen,-
 zij horen niet meer
 de stem van de drijver.

19 Klein of groot geweest, hij is dáár,-
 en een dienaar
 is niets meer verplicht aan zijn heer.

20 Waarom geeft hij aan een ellendige licht,-
 leven aan een bittere van ziel?,
 21 die smachten naar de dood,
 maar hij is er niet,-
 ze moeten hem opgraven
 uit verborgen voorraden,

22 die zich verheugen over hun grafheuvel
 en blij zullen zijn
 wanneer ze het graf hebben gevonden,-
 en aan een kerel

23 wiens weg hem verborgen is,-
 God heeft hem rondom afgeschermd.

24 Want voor het aanschijn van mijn brood
 komt mijn zuchten,-
 als waterstromen storten zich uit
 mijn kreten van smart.

25 Want verschrikking heeft mij verschrikt
 en overkomt mij,-
 en wat ik duchtte
 komt tot mij.

26 Ik heb geen vrede,
 ik ben niet kalm geworden,
 ik heb geen rust gevonden:
 beroering is op komst!

•
4 Dan antwoordt Elifaz de Temaniet
 en zegt:

2 als men een woord tot jou beproeft,
 mat dat je af?-
 maar stoppen met praten,
 wie kan het!

3 Zie, velen heb je vermaand,-

en slappe handen heb je gestrekt;
 4 jouw praat heeft wie struikelde
 doen opstaan,-
 knieën die knikten heb je verstevigd;

5 maar nu komt het tot jou en het mat je af,-
 het treft jou
 en je bent verbijsterd!

6 Is dan niet je vreze je blinde vertrouwen,-
 je hoop
 de volmaaktheid van je wegen?

7 Gedenk toch:
 wie is het die onschuldig teloorging,-
 en waar ooit
 zijn oprechten miskend?

8 Voor zover ik gezien heb:
 ploegers van onheil,-
 en zaaiers van ellende, zij maaïen die ook;

9 door de adem van God vergaan zij,-
 door de geestesstorm uit zijn neus
 is het uit met hen.

10 Het gebrul van de leeuw,
 de stem van de luipaard,-
 de tanden van leeuwenwelpen,
 ze gaan omver;

11 koning leeuw vergaat zonder prooi,-
 zonen van een leeuwenmoeder,
 ze worden verdeeld.

12 Tot mij kwam verstolen een woord,-
 mijn oor nam óp
 een flard daaruit,

13 in de verwarringen
 van de visioenen van de nacht,-
 als een verdoving valt over de mensen.

14 Schrik overviel mij, en béving,-
 joeg schrik tot in al mijn botten;

15 een geestesadem gleed over mijn aanschijn,-
 liet te berge rijzen
 het haar op mijn vlees;

16 toen stond,
 maar ik herkende zijn aanblik niet,
 een gestalte tegenover mijn ogen,-
 stilte was er, toen hoorde ik een stem:

17 zou de sterveling in zijn recht staan
 en God niet?-
 of zou meer dan zijn Maker
 een kerel rein zijn?

18 Zie, in zijn dienaren
 stelt hij niet alle vertrouwen,-
 en zijn engelen legt hij dwaling ten laste,

19 des te meer wie wonen in huizen van leem,
 wier grondslag in het stof ligt,-
 die ze vermorzelen
 eerder dan een mot!

20 Van de ochtend
 tot de avonden worden ze vermalen,-
 onopgemerkt gaan ze voor immer teloor.

21 Wordt niet hun tentpin met hen opgebroken?

zij sterven,
 en niet in wijsheid!
5 Roep toch!, is er iemand die je antwoordt?,
 tot wie van de heiligen wil je je wenden?
2 Want alleen een domkop
 laat zich wurgen door wrevel,-
 een onnozelaar
 laat zich doden door jaloezie.
3 Ik heb het zelf gezien:
 een onnozelaar schoot wortel,
 en terstond verrotte zijn woonstee;
4 zijn zonen waren verre van behoud,-
 zij werden vermorzeld in de poort
 en niemand die redde!-
5 Wat hij had geoogst at een hongerijsder op,
 zelfs tussen de dorens nam hij het weg,-
 en ook snakten dorstigen naar hun vermogen.
6 Nee, onheil komt niet uit het stof voort,-
 en uit de aardbodem
 ontspruit geen ellende;
7 maar de mens wordt voor ellende geboren,-
 en vallende vonken
 vliegen hoog!
8 Daarentegen
 zou ik het vragen aan de Godheid,-
 tot God mijn woord richten;
9 die grote dingen doet, niemand doorvorst ze,-
 wonderen,-
 zonder tal!,
10 die regen geeft
 over het aanschijn van de aarde,-
 waterstromen uitzendt
 over het aanschijn van de lanen;
11 die geringen maakt tot verhevenen,-
 rouwenden klimmen steil op naar heil;
12 die verbreekt de berekeningen
 van listige lieden,-
 zodat hun handen niets doen
 dat ergens voor helpt;
13 die wijzen vangt in hun eigen listigheid,-
 het beraad van die geslepenen
 wordt onbezonnen:
14 overdag ontmoeten zij duisternis,-
 alsof het nacht is tasten zij rond in de middag;
15 maar hij bevrijdt van het zwaard
 en van hun mond,-
 uit de hand van een sterke een arme;
16 zo is er voor de geringe hoop,-
 terwijl het misbruik haar mond moet sluiten.
17 Zie, zalig de sterveling
 die door God wordt gestraft,-
 een tuchtiging van de Almachtige,
 verwerp die niet!
18 Want hij kwetst én verbindt,-
 hij doorwondt
 en zijn handen helen!
19 In zes benauwingen zal hij je redden,-

in zeven
 zal geen kwaad je raken.
20 In hongersnood verlost hij je van de dood,-
 in een oorlog
 uit handen van het zwaard.
21 Tegen de gesel van een tong ben je geborgen,-
 vrees niet voor een verwoesting
 wanneer zij komt.
22 Over verwoesting en nooddruft
 mag je lachen,-
 en voor wat in het wild leeft op aarde
 zul je niet vrezen.
23 Want met de stenen van het veld
 is je verbond,-
 en het wild op het veld,
 dat zal leven in vrede met jou.
24 Weten zul je dat vrede je tent is,-
 je zult je erf inspecteren en niets missen.
25 Weten zul je dat je zaad overvloedig is,-
 al wie uit jou spruiten
 als het groen van de aarde.
26 Je komt gerijpt-maar-fris in het graf aan,-
 zoals een graf opgetast wordt op zijn tijd.
27 Zie, dit hebben wij doorvorst, zó is het,-
 hoor ernaar,
 en wéét het, jij voor jou!
 •
6 Dan antwoordt Job
 en zegt:
2 ach,
 werd eens het gewicht
 van mijn wrevel gewogen,-
 en mijn noodlot,
 als ze dat eens samen optilden
 in een weegschaal!
3 Want nu
 is het zwaarder dan het zand van de zeeën;
 daarom
 zijn mijn woorden gezwets geworden!
4 Want pijlen van de Almachtige
 staan in mij,
 wier venijn mijn geest nu indrinkt;
 verschrikkingen van God
 formeren een slagorde tegen mij.
5 Balkt een woudezel boven groen gras?
 of loeit een os
 boven vers graan?
6 Wordt iets flauws opgegeten zonder zout?,
 of zit er smaak
 in het wit van een ei?
7 Mijn ziel heeft geweigerd ze aan te raken,-
 zij zijn als een ziekte in mijn brood!
8 Wie geeft eens dat komt wat ik wenste,-
 waar ik op hoop
 dat geve God!
9 Stemme God er in toe dat hij mij vermorzelt,-
 zijn hand loslaat en mij stukmaakt!

שיר השירים אשר לשלמה:

HOOGLIED ●

Lied der liederen, van Salomo.

2 Hij kusse mij
met de kussen van zijn mond,-
want jouw liefkozingsen zijn zoeter dan wijn;
3 de geur van je oliën is zachter
dan alle balsems,
uitgegoten olie is je naam;
daarom hebben de meisjes je lief!-
4 trek mij mee, jou achterna, laten we rennen,-
laat mij komen, o koning, in je kamer:
we zullen juichen en ons verheugen in jou,
dronken van je liefkozingsen,
erger dan van wijn;
terecht hebben ze je lief!-

••
5 zwart ben ik, maar prachtig,
dochter van Jeruzalem!-
als de tenten uit Kedar,
als Salomo's tapijten;
6 ziet mij er niet op aan
dat ik zo zwart ben,
dat de zon mij heeft beschenen:
de zonen van mijn moeder
zijn laaiend tegen mij geweest,
hebben mij bewaakster
van de wijngaarden gemaakt,
dus kon ik mijn eigen wijngaard
niet bewaken;

7 mijn ziel heeft je zo lief,
meld mij dan
waar jij de schaapjes weidt,
waar je ze in de middaghitte neervlijt!-
want waarom zou ik gesluierd ronddolen
bij de kudden van je makkers?

8 'Als je het niet weet,
o schoonste onder de vrouwen,-
trek dan uit,
volg de sporen van het wolvee
en weid je geitjes
bij de hutten van de herders!'

••
9 'Met de merries voor Faraó's wagens
vergelijk ik jou, mijn vriendin;
10 prachtig staan je kaken tussen de kettingen,
rijst je hals op uit de parelsnoeren;
11 laten we kettinkjes van goud voor je maken
met stipjes zilver erin!'
12 Zolang de koning aan zijn ronde tafel zat
gaf mijn nardus zijn geur;
13 een bundeltje mirre is mijn liefste mij,
tussen mijn borsten zal hij overnachten...
14 een tros hennabloemen is mij mijn liefste,
in de wijngaarden van Een Gedi!

••
15 'Zie, je bent mooi, mijn vriendin,
zie, je bent mooi, je ogen zijn als duiven!'
16 Zie, je bent mooi, mijn liefste, ja prachtig,

ja ons rustbed is het frisse groen:
ceders zijn de balken van ons huis,
cipressen onze daksparren!-

2 ik ben een roos van de Sjaron,
een lelietje van dalen!
2 'Als een lelie tussen de distels,
zo is mijn vriendin tussen de dochters!'
3 Als een appelboom
tussen de bomen van het woud,
zo is mijn liefste tussen de zonen!-
zijn schaduw begeerde ik, daarin zit ik nu,
en zijn vrucht is zoet aan mijn gehemelte;
4 hij is met mij het wijnhuis binnengekomen
en zijn vaandel boven mij was: liefde;
5 hij heeft mij ondersteund
met zijn rozijnenkoeken,
mij gestut met zijn appels,-
want ik was ziek van liefde!-
6 zijn linkerhand had hij onder mijn hoofd,
zijn rechter omhelsde mij;
7 dochters van Jeruzalem,
ik wil je bezweren
bij de scharen gazellen
of bij de goddelijke hinden op het veld:
wekt de liefde niet, wakkert haar niet aan
voordat zij wil!-

••
8 de stem van mijn liefste!-
zie, daar komt hij,
springend over de bergen,
huppelend over de heuvels;
9 mijn liefste lijkt wel een gazel
of het bokje van een hinde;
zie, daar staat hij,
achter onze muur,
glurend door de vensters,
loerend door de tralies!-
10 aanheffen zal mijn liefste
en tot mij zeggen:
sta op, ga mee, vriendin van mij, mijn schone,
en ga toch mee!
11 Want zie, de winter is vergangen;
de stortregen trok weg, is gegaan;
12 de bloemen laten zich zien op het land,
de zangtijd is aangebroken;
de stem van de tortel
is weer te horen in ons land;
13 de vijg heeft haar eerste vruchtjes gezet,
de wijnstokken in bloei
geven geur;
sta op, ga mee, mijn vriendin, mijn schone,
ga toch mee!-

••
14 duifje van mij
in de spleten van de rots,
verborgen in de bergwand,
laat mij je aanzicht zien,

laat me horen je stem,-
want je stem is zo zoet
en je aanzicht is prachtig!-

••

- 15 vangt voor ons de vossen,
de kleine vossen
die wijngaarden verderven,-
en onze wijngaarden staan in bloei!
16 Mijn liefste is van mij
en ik ben van hem
die als herder weidt tussen de leliën;
17 voordat aanwaait de dag
en de schaduwen zullen vluchten:
draai je om, wil lijken, liefste, op een gazel
of op een bokje van een hinde
op de balsembergen!-

••

- 3 op mijn legerstee
zocht ik in de nachten,
de geliefde van mijn ziel;
ik zocht hem en ik vond hem niet!-
2 'laat ik toch opstaan
en rondgaan door de stad:
door de straten en de pleinen
zoek ik de geliefde van mijn ziel!'-
ik zocht hem en ik vond hem niet;
3 mij vonden de wachters
die rondgaan door de stad:
'de geliefde van mijn ziel
hebt ge die ook gezien?'-
4 nauwelijks was ik aan hen voorbij
toen ik hem vond,
de geliefde van mijn ziel;
ik greep hem vast en liet hem niet los
tot ik met hem aankwam
in mijn moeders huis,
in de binnenkamer
van haar die ooit zwanger was van mij!-
5 dochters van Jeruzalem,
ik wil je bezweren
bij de scharen gazellen
of bij de goddelijke hinden op het veld:
wekt de liefde niet, wakkert haar niet aan
voordat zij zelf wil!-

••

- 6 wie is dat
die daar opklimt vanuit de woestijn,
in zuilen van rook,
omwolkt van mirre en wierook,
uit alle poeders van de kramer? -
7 zie, het is het bed van Salomo,
met zestig helden
daar omheen,-
uit Israëls helden,
8 allen met het zwaard in de vuist
geoeffend ten oorlog,-
ieder met zijn zwaard op zijn heup,

tegen wat schrik aanjaagt in de nachten;

••

- 9 een draagkoets
liet hij zich maken, koning Salomo
uit de boomstammen van de Libanon;
10 zijn zuilen heeft hij gemaakt van zilver,
zijn rugleuning van goud,
zijn rijzetel van purper,-
de plek daarvan belegd met liefde
door de dochters van Jeruzalem;
11 trekt uit, dochters van Sion,
en ziet koning Salomo aan,-
met de kroon
waarmee zijn moeder hem heeft gekroond
op de dag van zijn bruiloft,
op de dag van zijn hartstochtelijke vreugde!

••

- 4 'Zie, je bent mooi, vriendin van mij,
zie, je bent mooi,
je ogen zijn duiven,
door je sluijer heen;
je haar is als een kudde geitjes
die neergolven van Gileads bergland;
2 je tanden zijn
als een kudde geschoren schaapjes
die zijn opgeklommen uit de wasplaats,-
allen met tweelingen,
kinderloos is er bij hen géén;
3 als een scharlaken snoer zijn je lippen,
je bent prachtig als je praat!-
als een open granaatappel is je gehemelte,
door je sluijer heen;
4 als de toren van David is je hals,
gebouwd met kantélen,-
duizendvoudig is het schild
daaraan opgehangen,
alle harnassen van de heldhaftigen;
5 je twee borsten zijn als twee bokjes,
tweelingen van een gazelle,-
die weiden tussen de leliën;
6 voordat aanwaait de dag
en de schaduwen zullen vluchten,-
wil ik gaan naar de berg van mirre
en naar de heuvel van wierook;
7 alles aan jou is mooi, mijn vriendin,
er is geen vlekje mis aan jou!-

••

- 8 met mij van de Libanon af, bruidje,
kom met mij mee van de Libanon af,-
schouw neer van de top van Amana,
van de top van Senier en Hermon,
vanuit het hol van leeuwinnen,
vanaf de bergen van luipaarden;
9 je hebt mijn hart gestolen,
o mijn zuster, mijn bruid,-
mijn hart gestolen
met één blik uit je ogen,

איכה | נשבה בנד סעיר כסתי עם

KLAAGLIEDEREN ●

Ach,
hoe eenzaam zit zij neer,
die stad eens zo fier vol mensen,
als een weduwe is zij geworden,-
eens zo fier onder volken,
eens vorstin van de gewesten
is zij nu dwangarbeidster geworden.

••
2 Bitter weent en weent zij in de nacht,
haar tranen stromen haar over de wangen,
van al haar minnaars
is er geen die haar troost;
al haar gezellen werden haar ontrouw,
zijn haar tot vijanden geworden.

••
3 Geteisterd door ellende,
overmand door knechtschap,
is Juda een balling geworden,
zit zij neer tussen de volkeren,
heeft zij geen troost kunnen vinden;
al haar achtervolgers haalden haar in
tussen haar benauwers.

••
4 De wegen naar Sion zijn in rouw,
omdat weg zijn
wie eens naar de samenkomst kwamen,
al haar poorten liggen verlaten,
haar priesters zuchten en steunen;
haar jonkvrouwen zijn een en al droefheid
en zichzelf: bitter is het haar.

••
5 En haar benauwers
zijn aan het hoofd gekomen,
haar vijanden tevreden gesteld,
omdat de ENE haar in droefheid gestort heeft
om de overvloed van haar misdaden;
haar kindertjes zijn gekerkerd
bij de verschijning van een benauwer.

••
6 Fleur en luister, het is alles weg
van Sions dochter,-
geworden zijn haar vorsten
als herten die geen weide wisten te vinden,
beroofd van kracht gaan zij heen
bij de verschijning van een achtervolger.

••
7 Gedenken zal Jeruzalem
in de dagen van haar vernedering
en ontheemdheid,
alle kostbaarheden die zij had
sinds de dagen van weleer,-
tot haar gemeenschap in handen viel
van een benauwer,
en niemand haar te hulp kwam;
toen die verdrukkers haar zagen
lachten ze om haar ongeluk.

••
8 Haar zonde en nog eens zonde is Jeruzalem
daarom tot een staat
van afzondering geworden;
allen die haar vereerden
zijn haar gaan verachten
nu zij haar naakt hebben gezien,
en zij zucht en keert zich achterwaarts.

••
9 In haar zomen zelfs schuilt haar smet,
nooit heeft zij gedacht aan haar toekomst,
zij is wonderbaarlijk diep gedaald,
maar niemand die haar wil troosten.
'Zie, ENE, mijn vernedering aan,
nu een vijand zich groot heeft gemaakt!'

••
10 Ja, een benauwer heeft zijn hand uitgebreid
over al haar kostbaarheden,-
ja, aanzien moest zij hoe heidenen
haar heiligdom binnenkwamen
over wie gij hebt geboden
dat zij niet in vergadering
bij u zouden komen!

••
11 Kreunend en steunend
zoeken allen van haar manschap
naar brood,
hun kostbaarheden gaven ze al voor eten
om hun ziel terug te laten keren.
'Zie aan, ENE, en aanschouw
hoe veracht ik ben geworden!'

••
12 Laat u dit koud,
allen die op reis voorbijkomt?-
aanschouwt en ziet
of er een smart is als mijn smart
die mij is aangedaan,-
waarmee de ENE
mij in droefheid gestort heeft
ten dage van zijn gloeiende woede!

••
13 Mijn beenderen, daarin liet hij neerdalen
een vuur dat hij uitzond uit den hoge;
hij spreidde een net uit voor mijn voeten,
liet mij terugdeinzen, achterover,
gaf mij prijs: een voorwerp van verbijstering,
al den dag gemeden als een zieke.

••
14 Nú zit het juk van mijn misdaden
vastgebonden; door zijn hand
ineengevlochten
zijn zij geklommen op mijn hals,
hij heeft mijn kracht laten struikelen,
mijn Heer heeft mij prijsgegeven
in hun hand, ik kan niet opstaan.

••
15 Om mijn uitgelezen jongemannen te breken
heeft hij tegen mij

een samenkomst uitgeroepen,
weggeslingerd heeft mijn Heer
al mijn machtigen in mijn bereik;
mijn Heer heeft de wijnpers getreden
voor de jonkvrouwe, de dochter van Juda.

••
16 Precies om dit alles ween ik,
stroomt water neer uit mijn oog,
want te ver weg van mij is een trooster
die mijn ziel kan laten terugkeren;
mijn zonen
zijn verward van ontzetting geworden,
omdat een vijand de overhand heeft gehad.

••
17 Reeds houdt Sion haar handen uitgespreid,
maar er is voor haar niemand die troost;
ontboden heeft de ENE tegen Jakob
die hem omringen om hem te benauwen;
geworden is Jeruzalem in hun ogen
tot oud vuil.

••
18 Staat hij, de ENE, niet in zijn recht?,
want tegen zijn mond was ik weerspanning,
hoort toch, alle gemeenschappen
en ziet mijn smart aan:
mijn jonkvrouwen en mijn jongemannen
zijn gekerkerd heengegaan!

••
19 Toen ik riep om mijn minnaars
hebben die mij verraderlijk laten zitten:
mijn priesters en oudsten
bezwegen in de stad,
terwijl zij zich iets te eten zochten
om hun ziel te laten terugkeren.

••
20 Vol van onrust zijn mijn ingewanden,
zie, ENE, hoe benauwd het mij is;
mijn hart heeft zich
in mijn binnenste omgekeerd,
want weerspanning,
ja weerspanning ben ik geweest,
buitenshuis
heeft een zwaard kinderloos gemaakt,
binnenshuis de dood.

••
21 Wel hebben zij gehoord
hoe ik zuchtte en kreunde, ik,
maar niemand die mij wilde troosten,
al mijn vijanden
die van het kwaad over mij hoorden
werden er vrolijk van
dat gij het hebt gedaan;
wil doen komen de dag die gij zult uitroepen,
dat zij zullen worden als ik.

••
22 Zo kome al hun kwaad voor uw aanschijn,
en doe gij aan hen

zoals ge aan mij om al mijn misdaden
hebt gedaan;
want mijn verzuchtingen zijn vele,
mijn hart is er ziek van.

•
2 Ach, hoe heeft mijn Heer in zijn woede
de dochter Sions omwolk!
hij heeft uit de hemel ter aarde geworpen
Israëls luister;
de bank voor zijn voeten
was hij niet indachtig
ten dage van zijn woede!

••
2 Barmhartigheid was er niet bij
toen mijn Heer
alle oases van Jakob verslond,
in zijn verbolgenheid de bolwerken
van Juda's dochter afbrak
en ter aarde wierp;
hij ontwijdde haar koningschap
en haar vorsten.

••
3 Gloeiend van woede heeft hij afgehouden
geheel de hoorn van Israël,
heeft hij zijn rechterhand
achter zich teruggehaald
bij de verschijning van een vijand;
hij ontbrandde in Jakob als een laaiend vuur
dat om zich heen vreet.

••
4 De boog spande hij als was hij een vijand,
zijn rechterhand ingezet als benauwer,
en wurgde
allen die een lust waren voor het oog;
in de tent van de dochter Sions
heeft hij zijn gramschap uitgegoten als vuur.

••
5 Echt, mijn Heer is als een vijand geweest:
hij heeft Israël verslonden,
heeft al zijn paleizen verslonden,
zijn bolwerken vernietigd;
hij bracht bij de dochter van Juda
een overvloed aan
gekreun en gesteun.

••
6 Finaal heeft hij zijn loofhut verwoest,
als was het een tuinmuur,
hij heeft zijn plaats van samenkomst
vernietigd;
de ENE liet in Sion vergeten
samenkomst en sabbat,
en verwierp in zijn grimmige woede
koning en priester.

••
7 Gehoond heeft mijn Heer
zijn eigen heiligdom,
hij heeft zijn altaar verstoten,

VOLGENS

JOHANNES ●

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος

Sinds het begin
 is er het spreken;
 dat spreken is God nabij,
 ja God zelf is dat spreken;
 2 het is er sinds het begin,
 God zo nabij;
 3 alles geschiedt daardoor
 en buiten dat om
 geschiedt niet één ding
 dat is geschied.
 4 Daardoor is er leven,
 en dat leven is
 het licht der mensen;
 5 het licht schijnt in de duisternis:
 de duisternis heeft het niet opgenomen.
 6 Het geschiedt: een mens wordt
 uitgezonden van bij God,
 Johannes is zijn naam.
 7 Hij komt tot getuigenis:
 om te getuigen van het licht,-
 opdat allen door hem gaan geloven.
 8 Niet hijzelf is het licht,
 nee,- hij is er
 om te getuigen van het licht:
 9 het is het waarachtige licht
 dat iedere mens wil verlichten,
 komende tot de wereld.
 10 In de wereld was het
 en de wereld is erdoor geworden,
 maar de wereld heeft hem niet herkend;
 11 tot het zijne is hij gekomen
 en de zijnen hebben hem niet opgenomen;
 12 maar zovelen hem hebben opgenomen,
 hun heeft hij het vermogen gegeven
 kinderen van God te worden,-
 zij die geloven in zijn naam;
 13 die niet uit vlees-en-bloed,
 niet uit de wil van menselijk vlees en
 niet uit de wil van een man,
 maar uit God worden voortgebracht.
 14 Het spreken is vlees-en-bloed geworden
 en heeft bij ons zijn tent opgeslagen;
 wij hebben zijn glorie aanschouwd,
 een glorie zoals eigen aan de eniggeborene
 van bij de Vader;-
 vol van genade en waarheid.
 15 Johannes getuigt over hem,
 en wat hij te zeggen had heeft hij
 uitgeroepen:
 hij is het van wie ik gezegd heb:
 die na mij komt
 is voor mij geworden,
 omdat hij er eerder was dan ik!-
 16 ja, uit zijn volheid hebben wij alles
 mogen aannemen, en wel
 genade op genade;
 17 hoewel de Wet door Mozes is gegeven

geschiedt 'de genade en de waarheid' (Ps. 85,11)
 door Jezus Christus.
 18 God: niemand heeft hem ooit gezien;
 de eniggeboren Zoon,
 die de Vader het naast aan het hart is,
 hij legt hem aan ons uit!
 19 En dit is het getuigenis van Johannes,
 wanneer de Judeeërs vanuit Jeruzalem
 tot hem priesters en levieten zenden
 om hem de vraag te stellen:
 u, wie bent u?
 20 Hij belijdt,-
 hij loochent het niet en belijdt:
 ik ben de Christus niet!
 21 Ze vragen hem:
 wat dan wél?- bent u Elia?
 Hij zegt: dat ben ik niet!
 De profeet,- bent u dat?
 En hij antwoordt: nee!
 22 Dan zeggen ze tot hem:
 wie bent u,
 zodat wij een antwoord kunnen geven
 aan wie ons hebben gestuurd?-
 wat zegt u over uzelf?
 23 Hij verklaart:
 ik, ik ben
 'de stem van een roepende in de woestijn:
 maakt recht de weg van de Heer!' (Jes. 40,3)
 zoals Jesaja, de profeet, heeft gezegd.
 24 De afgezanten zijn
 uit de gelederen van de farizeeërs.
 25 Ze stellen hem een vraag
 en zeggen tot hem:
 waarom doopt u dan,
 als u niet de Christus bent,
 niet Elia en niet de profeet!
 26 Johannes antwoordt hun en zegt:
 ik doop in water;
 midden onder u staat hij
 -van wie u het niet weet-
 27 die, na mij, komende is,
 voor wie ik niet waardig ben om zelfs maar
 de riem van zijn schoeisel los te maken!
 28 Dat alles geschiedt bij Betanië
 aan de overzij van de Jordaan,-
 want daar was het dat Johannes doopte.
 29 Daags daarop wordt hij Jezus gewaar,
 als die tot hem komt;
 hij zegt:
 zie, het lam van God
 dat wegdraagt de zonde der wereld!-
 30 hij is het over wie ik heb gezegd:
 na mij komt een man
 die vóór mij is geworden,
 omdat hij eerder was dan ik;
 31 ook ik wist niet dat hij het was,
 maar opdat hij aan Israël zal verschijnen,

- daarom ben ik gekomen
dopend in water!
- 32 En Johannes getuigt ook en zegt:
ik heb aanschouwd
hoe de Geest
als een duif neerdaalde uit de hemel
en bleef rusten op hém;
- 33 ook ik wist niet dat hij het was,
maar die mij gestuurd heeft
om te dopen in water,
hij heeft tot mij gezegd
'op wie je de Geest ziet neerdalen
en op hem blijven,
die is het die
doopt met heilige Geest';
- 34 ik heb het zelf gezien en
ben er getuige van geworden
dat hij is
de Zoon van God!
- 35 Daags daarop staat Johannes daar weer,
met twee van zijn leerlingen;
- 36 Als hij Jezus in het oog krijgt die daar loopt
zegt hij:
zie, het lam van God!
- 37 Die twee leerlingen van hem
horen hem dat uitspreken
en volgen Jezus!
- 38 Maar als Jezus zich omkeert
en aanschouwt dat zij hem volgen,
zegt hij tot hen:
waar zijt gij naar op zoek?*
- Zij zeggen tot hem: rabbi,
-vertaald wil dat zeggen: leermeester-
waar houdt u verblijf?
- 39 Hij zegt tot hen:
komt en ziet!
Dan komen ze en zien
waar hij verblijf houdt,
en ze blijven bij hem,
die bijzondere dag.
Het is geweest
omstreeks het tiende uur.
- 40 Andreas, de broer van Simon Petrus,
is een van de twee geweest
die van Johannes hoorden over Jezus
en hem volgden;
- 41 hij weet de volgende morgen
zijn broer, Simon te vinden
en zegt tot hem:
we hebben de Messias gevonden!-
vertaald is dat: Christus,- *gezalfde!*
- 42 Hij voert hem mee naar Jezus.
Als hij hem in het oog krijgt zegt Jezus:
jij bent Simon de zoon van Johannes?-
jij zult Kefas genoemd worden!-
wat vertaald wordt met Petrus,- *rotsman.*
- 43 Daags daarop wil hij
uittrekken naar Galilea,
als hij Filippus vindt
en Jezus tot hem zegt: volg mij!
- 44 Filippus is afkomstig geweest uit Betsaïda,
uit dezelfde stad als Andreas en Petrus.
- 45 Filippus vindt Natanaël
en zegt tot hem:
die Mozes heeft beschreven in de Wet,
en de profeten ook,
die hebben we gevonden:
Jezus, de zoon van Jozef uit Nazaret!
- 46 Natanaël zegt tot hem:
kan er uit Nazaret iets goed zijn?
Filippus zegt tot hem: kom en zie!
- 47 Jezus ziet Natanaël tot hem komen
en zegt over hem:
zie, waarlijk een zoon van Israël
'in wie geen bedrog is' (Ps. 32,2).
- 48 Natanaël zegt tot hem:
vanwaar kent u mij?
Jezus antwoordt en zegt tot hem:
vóórdat Filippus je riep,
toen je onder de vijgenboom zat,
zag ik je al!
- 49 Natanaël antwoordt hem:
rabbi, u bent de Zoon van God,
u bent de koning van Israël!
- 50 Jezus antwoordt en zegt tot hem:
omdat ik tot je zei
dat ik je zag daar onder de vijgenboom
geloof je?-
grotere dingen dan dit alles
zul je zien!
- 51 En hij zegt tot hem:
vast en zeker is het, zeg ik je:
je zult de hemel open zien
met de engelen Gods
opklimmend en neerdalend
op de zoon des mensen!
- 2 Op de derde dag geschiedt er
een bruiloft
te Kana in Galilea;
Jezus' moeder is daarbij.
- 2 Ter bruiloft genodigd is
ook Jezus
met zijn leerlingen.
- 3 Als er een tekort aan wijn komt
zegt Jezus' moeder tot hem:
ze hebben geen wijn!
- 4 Jezus zegt tot haar:
'betekent dat iets
tussen mij en u, vrouwe?'- (1 Kon. 17,18)
mijn uur is nog niet gekomen!
- 5 Zijn moeder zegt tot de bedienden:
wat hij u ook zegt, doet het!
- 6 Er zijn daar

* In vele vertalingen begint hier vers 39 en schuift elk volgend vers in dit hoofdstuk één nummer op.

zes stenen watervaten opgesteld geweest, naar het reinigingsgebruik van de Judeeërs, elk met een inhoud van twee tot drie metreten.

- 7 Jezus zegt tot hen: giet die watervaten vol met water! Zij gieten ze vol tot bovenaan.
- 8 Hij zegt tot hen: schept er nu wat uit en brengt dat naar de tafelmee­ster! Zij brengen het.
- 9 Zodra de tafelmee­ster het water proeft dat wijn geworden is, -en hij heeft niet geweten vanwaar die was, alleen de dienaars wisten het, die het water hadden geschept- roept de tafelmee­ster de bruidegom
- 10 en zegt hij tot hem: iedere mens zet de goede wijn éérst voor, en wanneer ze flink gedronken hebben de mindere; maar jij hebt de goede wijn bewaard tot daarnet!
- 11 Dit is het begin dat Jezus maakt met de tekenen te Kana in Galilea; zo laat hij zijn glorie verschijnen en komen zijn leerlingen tot geloof in hem.
- 12 Daarna daalt hij af naar Kafarnaom, hijzelf, zijn moeder, de broers en zijn leerlingen, maar véle dagen duurt hun verblijf daar niet.
- 13 Nabij is het paasfeest der Judeeërs en Jezus klimt op naar Jeruzalem.
- 14 Wat hij in het heiligdom vindt zijn de verkopers van runderen, schapen en duiven,- en de muntwisselaars die daar zijn gezeten.
- 15 Van touwtjes maakt hij een gesel en hij drijft ze allemaal het heiligdom uit,- ook de schapen en de runderen; de munten van de wisselaars strooit hij uit en hun tafeltjes keert hij om.
- 16 Tot de duivenverkopers zegt hij: haalt dit alles hier weg!- maakt van het huis van mijn Vader geen markthal!
- 17 Zijn leerlingen worden indachtig dat er geschreven staat 'de ijver voor uw huis zal mij verteren' (Ps. 69,10).

- 18 Dan geven de Judeeërs antwoord; ze zeggen tot hem: kunt u ons met een teken aantonen dat u dit alles mag doen?
- 19 Jezus antwoordt en zegt tot hen: ontbindt dit tempellichaam en in drie dagen zal ik het oprichten!
- 20 Dan zeggen de Judeeërs: veertig en nog eens zes jaren is er aan deze tempel gebouwd, en ú wilt het in drie dagen oprichten?
- 21 Maar hij heeft dat gezegd over die andere tempel: zijn lichaam.
- 22 Wanneer hij dan wordt opgewekt uit de doden worden zijn leerlingen indachtig dat hij dit heeft gezegd en hechten ze geloof aan de Schrift en het woord dat Jezus zegt.
- 23 Terwijl hij in Jeruzalem is met Pasen, bij het feest, krijgen velen vertrouwen in zijn naam bij de aanschouwing van de tekenen die hij heeft gedaan.
- 24 Maar Jezus heeft zichzelf niet toevertrouwd aan hen, omdat hij ze allemaal kende
- 25 en omdat hij het niet nodig had dat iemand hem iets betuigde over de mens, want zelf had hij al leren onderkennen wat er in de mens omgaat.

- 3 Maar er is een mens, één uit de farizeeërs,- Nikodemus is de naam die hij draagt, een overste van de Judeeërs:
- 2 deze komt tot hem, in de nacht, en zegt tot hem: rabbi, we weten dat u als leermeester van Godswege bent gekomen; want niemand kan deze tekenen doen die ú doet als God niet mét hem is!
- 3 Jezus antwoordt en zegt tot hem: vast en zeker is het, zeg ik je: als iemand niet van bovenaf wordt voortgebracht kan hij het koningschap van God niet zien!
- 4 Nikodemus zegt tot hem: hoe kan een mens nu worden voortgebracht als hij al oud-en-wijs is?- hij kan toch niet een tweede keer de schoot van zijn moeder binnenkomen en worden voortgebracht?
- 5 Jezus antwoordt:

EERSTE AAN DE
KORINTIËRS ●

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ

maar een vrouw uit een man.

- 9 Ook immers is er niet een man geschapen ter wille van de vrouw, maar een vrouw ter wille van de man.
- 10 Daarom behoort de vrouw een teken van gezag op het hoofd te hebben, ter wille van de engelen.
- 11 In de eenheid met de Heer echter is een vrouw niet zonder een man en een man niet zonder een vrouw;
- 12 want zoals de vrouw er vanuit de man is, zo is ook de man er ter wille van de vrouw; en alles is er vanuit God.
- 13 Oordeelt u nu eens bij uzelf: is het passend dat een vrouw zonder bedekking bidt tot God?-
- 14 leert de natuur zelf u niet dat als een man lang haar heeft dit een on-eer voor hem is,
- 15 maar als een vrouw lang haar heeft dat dit heerlijkheid voor haar is, omdat het lange haar haar is gegeven in plaats van een sluier.
- 16 Als iemand meent twistbelust te moeten zijn... wij hebben zo'n gewoonte niet, en evenmin de vergaderingen van God.
- 17 Nu ik dit verkondig prijs ik het niet dat ge niet tot verbetering maar tot verergering samenkomt.
- 18 Allereerst immers hoor ik dat er als ge in vergadering samenkomt scheuringen bij u zijn, en voor een deel geloof ik dat.
- 19 Want het is onvermijdelijk dat er bij u partijvormingen zijn, opdat de beproevingsbestendigen bij u aan het licht komen.
- 20 Maar zoals ge nu op één plaats samenkomt is dat niet een eten van de maaltijd des Heren;
- 21 want ieder neemt bij dat eten eerst de eigen maaltijd tot zich, zodat de een honger lijdt en de ander dronken is.
- 22 Hebt ge geen eigen huizen om te eten en te drinken?- of minacht u de vergadering van God dat ge wie niets hebben beschaamd maakt? Wat moet ik tot u zeggen? Moet ik u prijzen? Hierin prijs ik u niet!
- 23 Zelf heb ik van de Heer mogen aannemen wat ik aan u als overlevering heb doorgegeven: dat de Heer Jezus

in de nacht waarin hij werd overgegeven een brood aannam

- 24 en na een dankzegging brak, en zei: dit is mijn lichaam, het is voor u; blijft dit doen, om mij te gedenken!
- 25 Evenzo ook de drinkbeker ná de maaltijd, zeggend: deze drinkbeker is 'het nieuwe verbond door mijn bloed' (Jer. 31,31; Ex. 24,8); blijft dit doen, zo dikwijls gij drinkt, om mij te gedenken!
- 26 Ja, zo dikwijls ge dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat hij komt.
- 27 Daarom zal al wie op onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt, zich bezondigen aan het lichaam en het bloed van de Heer.
- 28 Maar laat een mens zichzelf beproeven, en zó eten van het brood en drinken uit de beker;
- 29 want wie eet en drinkt eet en drinkt zich een oordeel als hij het lichaam niet naar waarde beoordeelt.
- 30 Daarom zijn er bij u zovelen zwak en ziek en ontslapen er heel wat.
- 31 Maar als we onszelf zouden beoordelen, zouden we niet worden geoordeeld;
- 32 als wij worden beoordeeld door de Heer worden wij heropgevoed, opdat wij niet samen met de wereld veroordeeld worden.
- 33 Daarom, broeders en zusters van mij, als ge samenkomt om te eten, wacht dan op elkaar;
- 34 als iemand honger heeft, moet hij thuis eten, opdat ge niet ten oordeel samenkomt! De overige zaken zal ik regelen zodra ik kom.

- 12** Over de uitingen van Geest, broeders-en-zusters, wil ik niet dat ge zonder kennis zijt.
- 2 Ge weet dat ge wereldlingen zijt geweest, aangetrokken tot stemloze godenbeelden zoals ge u maar liet trekken.
 - 3 Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt zegt 'vervloekt is Jezus', en dat niemand kan zeggen 'Heer is Jezus' dan door de heilige Geest.
 - 4 Er zijn verschillen in genadegaven,

maar het is dezelfde Geest;
 5 er zijn verschillen in dienstbaarheden,
 maar het is dezelfde Heer;
 6 en er zijn verschillen in werkingen,
 maar het is dezelfde God
 die het alles bewerkt in allen;
 7 maar aan ieder wordt
 de openbaring van de Geest gegeven
 tot voordeel.
 8 Want aan de een
 wordt door de Geest gegeven
 een woord van wijsheid,
 maar aan de ander een woord van kennis
 krachtens dezelfde Geest,
 9 en aan weer een ander:
 geloof door dezelfde Geest
 en aan weer een ander
 genadegaven van gezangen
 door de éne Geest;
 10 aan de één werkingen van krachten,
 aan een ander profetie,
 aan een ander
 onderscheidingen van geesten,
 aan een ander soorten van talen,
 aan een ander vertolking van talen;
 11 maar dat alles bewerkt
 één en dezelfde Geest,
 die aan ieder
 in het bijzonder verschillende gaven
 toedeelt zoals hij het wil.
 12 Zoals immers het lichaam één is
 en vele leden heeft
 maar de leden van het lichaam,
 hoewel ze met vele zijn,
 één lichaam vormen, zo ook de Christus;
 13 want ook door één Geest
 zijn wij allen gedoopt tot één lichaam,
 hetzij Judeeërs hetzij Hellenen,
 hetzij slaven hetzij vrijen,
 en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.
 14 Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid
 maar uit vele.
 15 Als de voet zou zeggen
 'omdat ik de hand niet ben
 ben ik niet van het lichaam',
 is hij daarom geen deel van het lichaam?
 16 En als het oor zou zeggen:
 omdat ik het oog niet ben
 ben ik niet een deel van het lichaam,
 is het daarom geen deel van het lichaam?
 17 Als heel het lichaam oog was,
 waar zou het gehoor zijn? -
 als heel het lichaam gehoor was,
 waar zou de reuk zijn?
 18 Maar in feite heeft God elk van de leden
 in het lichaam gezet zoals hij heeft gewild.
 19 Als ze allen één lid waren,

waar was dan het lichaam?
 20 Maar in feite zijn de leden met vele,
 maar is het lichaam één.
 21 Het oog kan niet zeggen tot de hand
 'ik heb jou niet nodig',
 of op zijn beurt het hoofd tot de voeten
 'ik heb jullie niet nodig!'
 22 Nee, veeleer zijn die leden van het lichaam
 die de zwakste lijken te zijn, noodzakelijk
 23 en die waarvan wij denken
 dat ze het minder eerbare
 van het lichaam zijn,
 die omgeven we met overvloediger eer,
 en onze minder sierlijke leden
 krijgen overvloediger versiering;
 24 maar onze sierlijke leden
 hebben dat niet nodig.
 Nee, God heeft het lichaam zo samengesteld,
 daarbij aan wat te kort kwam
 overvloediger eer gevend,
 25 dat er geen scheuring in het lichaam is,
 maar de leden
 eendrachtig voor elkaar zorgen.
 26 En als één lid lijdt, lijden al de leden mee.
 27 Welnu,
 samen zijt ge: lichaam van Christus,
 en ieder ten dele: leden daarvan.
 28 God heeft allerlei mensen aangesteld
 in de gemeente: allereerst apostelen,
 vervolgens profeten, ten derde leraren,
 verder wonderkrachten, verder
 gaven van genezing, hulpbetoon, bestuur
 en kennis van vreemde talen in soorten.
 29 Toch niet állen zijn apostelen?, niet
 allen profeten, niet allen leraren,
 niet allen zijn begiftigd met wonderkrachten;
 30 toch niet állen hebben gaven voor genezing?,
 niet allen spreken in vreemde talen,
 niet allen kunnen uitleg geven;
 31 streeft naar de grootste gaven,
 en ik toon u nog een weg die dit alles
 overtreft!

13 Al spreek ik in de talen van mensen
 en engelen,
 maar liefde heb ik niet,-
 geworden ben ik een galmend stuk brons
 of een dof-dreunende handtrom.
 2 En al heb ik de gave van profetie
 en weet ik alle verborgenheden
 en al wat er te kennen is,
 al heb ik al het geloof om bergen te verzetten,
 maar liefde heb ik niet,-
 ik ben niets.
 3 En al deel ik alles wat van mij is uit,
 en al geef ik mijn lichaam prijs
 om mij te laten verbranden,

- maar liefde heb ik niet,-
ik ben nergens nuttig voor.
- 4 De liefde heeft lange adem,
goedertieren is de liefde,
niet afgunstig,
de liefde praat niet, blaast zich niet op,
5 gedraagt zich niet grof, zoekt niet zichzelf,
raakt niet beledigd,
is geen boekhoudster van het kwaad,
6 is niet verheugd over het onrecht
maar verheugt zich over waarachtigheid;
7 alles bedekt zij, tegen alles in gelooft zij,
in alles hoopt zij, in alles volhardt zij.
8 De liefde vergaat nimmermeer;
hetzij profetieën, zij zullen afgedaan hebben,
hetzij vreemde talen, ze zullen ophouden,
hetzij kennis, ze zal afgedaan hebben.
9 Ten dele is immers ons kennen
en ten dele is ons profeteren;
10 maar wanneer het volmaakte komt
zal wat ten dele is afgedaan hebben.
11 Toen ik een klein kind was
sprak ik als een kind, voelde ik als een kind,
redeneerde ik als een kind;
toen ik een man werd
heb ik afgelegd wat des kinds was.
12 Ja, nú kijken wij met een spiegel
in een raadsel,
maar dán: van aangezicht tot aangezicht!
Nú ken ik ten dele,
dán zal ik ten volle kennen,
zoals ik ten volle word gekend.
13 Zo blijft het dan: geloof, hoop, liefde,-
deze drie; maar de grootste van deze is
de liefde!

- 14** Jaagt de liefde na;
streeft ook naar alles van de Geest,
maar vooral dat ge moogt profeteren!
- 2 Want wie in een vreemde taal spreekt,
spreekt niet tot de mensen maar tot God;
want niemand hoort-en-verstaat hem,
maar door de Geest
spreekt hij verborgenheden uit.
- 3 Maar wie profeteert tot de mensen
spreekt met opbouw
en bemoediging en troost.
- 4 Wie spreekt in een vreemde taal
bouwt alleen zichzelf op,
maar wie profeteert bouwt een gemeente op!
- 5 Ik wil wel dat gij allen
spreekt in vreemde talen,
maar liever dat ge profeteert;
wie profeteert is groter dan
wie spreekt in vreemde talen,
behalve als hij het ook vertolkt,
zodat de gemeente de opbouw ontvangt.

- 6 Nu dan, broeders-en-zusters, als ik
tot u kom en spreek in vreemde talen,
wat voor nut zal ik voor u hebben
als ik niet tot u zal spreken
óf met een openbaring óf met kennis
óf met profetie óf met onderricht?
- 7 Het is als met de onbezielde dingen
die geluid geven, hetzij fluit hetzij citer:
als zij met hun klanken geen verschil
te horen geven, hoe zal worden herkend
wat er op de fluit wordt geblazen
of wat er op de citer wordt gespeeld?
- 8 Want ook als de ramshoorn
een onduidelijk geluid geeft, wie zal zich
dan gereedmaken ten oorlog?
- 9 Zo ook gij: als ge door uw taal
geen verstaanbaar woord te horen geeft,
hoe zal worden gekend
wat wordt gesproken? -
want ge zult zijn
als wie zomaar de lucht in praten!
- 10 Er zijn als het treft zovele soorten van
stemmen in de wereld,
en niets is stem-loos;
11 als ik dan de betekenis van de stem
niet weet,
zal ik voor wie spreekt een 'barbaar' zijn
en wie spreekt een 'barbaar' voor mij!
- 12 Zo ook gij: nu ge ijveraars zijt
voor de gaven van de Geest, moet ge voor
de opbouw van de gemeente er naar zoeken
dat ge daarin overvloedig moet zijn!
- 13 Laat daarom
wie in een vreemde taal spreekt bidden
dat hij ook kan vertolken!
- 14 Want als ik bid in een vreemde taal,
bidt mijn geest,
maar mijn verstand is vruchteloos.
- 15 Wat is er dan te doen?
Ik zal bidden met de geest,
maar ik zal ook bidden met het verstand;
ik zal lofzingen met de geest,
maar ook lofzingen met het verstand.
- 16 Want als je iemand zegent in geestestaal
die de plaats van een niet-ingewijde vervult,
hoe zal hij het amen zeggen
op je dankzegging,
daar hij niet weet wat je zegt?
- 17 Want jij dankt God wel mooi
maar de ander wordt niet opgebouwd!
- 18 Ik zeg God dank,
meer dan u allen spreek ik in vreemde talen!
- 19 Maar in de gemeente wil ik liever
vijf woorden spreken met mijn verstand,-
om ook anderen iets te leren
dan ontelbare woorden in een vreemde taal.
- 20 Broeders-en-zusters,